

LOTHAR GASSMANN

ZNAMENÍ
poslední doby

Lothar Gassmann

Znamení poslední doby

Lothar Gassmann

Znamení poslední doby

Ostrava 2003

Překlad z originálu: Was uns die Zukunft bringt
Vydal: Verlag Mitternachtsruf Pfäffikon
ISBN 3 85810 273 3

Přeložila: Ludmila Hallerová
Vydavatel českého překladu: $\mathcal{A}$ -ALEF Ostrava
S laskavým svolením vydavatele originálu.

© českého vydání 2003 $\mathcal{A}$ -ALEF Ostrava

ISBN 80-86509-09-5

Předmluva vydavatele

V září 2002 ve vydavatelství Mitternachtsruf Pfäffikon (Švýcarsko) vyšla knížka s názvem „Was uns die Zukunft bringt“ (Co nám přinese budoucnost). V této knížce jsou zařazena pojednání tří autorů:

Roger Liebi: Nový pohled na pašijový týden a jeho židovský základ

Norbert Lieth: Pohled do budoucnosti – na podkladě knihy proroka Zacharjáše

a toto pojednání Lothara Gassmanna.

Rozhodli jsme se samostatně vydat tu část publikace, kterou napsal dr. Lothar Gassmann, protože situace ve světě se dotýká i věřících lidí. A právě biblický pohled na znamení, která prožíváme a která podle prorockých slov předcházejí druhý příchod Pána Ježíše na tento svět, může povzbudit a upevnit víru věřících čtenářů. Někteří křesťané mají totiž strach z teroristických útoků, jiní z používání internetu (www=666) či ze vstupu našeho státu do Evropské unie. Vždyť znaky unie i euro připomínají obrazy použité v knize Zjevení pro říši antikrista! Jak se máme zachovat, pokud bude rozhodnuto o evidenci občanů formou čipů voperovaných pod kůži? Není to už příprava na antikristovo znamení?

V současné době pozorujeme přípravu na válku v Iráku, dělení světa na Západ a Východ. Mnozí se domnívají, že je to příprava na vstup Goga do izraelského státu (Ezechiel 38-39). V samotném Izraeli se připravuje vyhlášení palestinského státu na území Judska a Samaří, velikou otázkou je rozdělení Jeruzaléma na dvě části. Východní část Jeruzaléma; ve které je hora Mórija, Staré Město, Sijón, Golgota, Olivetská hora a další místa spojená s historií Izraele i Ježíše Krista, by se měla stát hlavním městem palestinského státu s názvem Al-Kuds.

Toto pojednání odpovídá na většinu položených otázek současné doby. Na jedné straně probíhá příprava na viditelný druhý příchod Ježíše Krista na tuto zem, na druhé straně Církev očekává vytržení do nebes při druhém neviditelném příchodu Pána Ježíše.

Jistě, pohledy biblistů na časovou závislost obou fází druhého příchodu Ježíše Krista se různí. Také se různí výklady výpovědí Pána Ježíše v evangeliích, které se vztahují na Izrael a které na Církev. V této knížce nejde o dogmatický výklad citovaných veršů, ale o aplikaci pro Církev, která má být neustále připravena na setkání se svým Ženichem.

Jsme vděčni dr. Gassmannovi i redakci Mitternachtsruf, že nám dali souhlas s vydáním této publikace. Také děkujeme milé sestře Ludmile Hallerové za překlad.

Vydáváme tuto publikaci s přáním, aby náš Pán požehnal její obsah k užitku a povzbuzení čtenářů na cestě víry.

Jan Ostrolucký

Alarmující znamení poslední doby

Nastane brzy trvalý mír v rámci politicky, hospodářsky a nábožensky sjednoceného světa? Vstupujeme do nového věku Vodnáře a spějeme tak k „pravému osvobození svého ducha“? Bude naše budoucnost charakterizována láskou, svobodou a tvořivostí, nebo se nezadržitelně řítíme do globální zkázy? Tyto otázky hýbají mnoha lidmi na začátku třetího tisíciletí. Obraz současného světa je značně rozporuplný. Na jedné straně vnímáme rostoucí úspěchy co do sjednocení mírového světa: znovusjednocení Německa, USA a Evropy, sblížení velkých mocenských bloků, vznik čím dál větších hospodářských oblastí, dialog mezi náboženstvími. Lze tyto úspěchy pozitivně hodnotit i z duchovního hlediska? Podíváme se na tyto otázky blíže.

Na druhé straně se měnicí se svět otřásá mocnými krizemi: strašné teroristické útoky, nepokoje v Izraeli, masová nezaměstnanost, inflace, hladomory, znečištěné životní prostředí, nová ohniska války, zemětřesení, nová epidemie jako selhání imunitního systému v důsledku AIDS. Lidé jsou z velké části bezradní a kladou si otázky: Jak to jde dohromady? Kam ten svět spěje? Je ještě vůbec nějaká budoucnost? Kdo nám nabídne spolehlivou orientaci?

Znát budoucnost

Politikové jsou vzhledem k převratným událostem, valícím se jedna přes druhou, namnoze bezradní. Hospodářské předpovědi se většinou nenaplní. Demografové musí výsledky svých průzkumů v krátkých intervalech revidovat. Předpovědi futurologů jsou neurčitě. Filozofové, psychologové a sociologové předkládají „modely myšlení a řešení“, ale ty se od sebe beznadějně liší. Čím více hlasů, tím více zmatku. A znova ta otázka: Kdo nám může poskytnout spolehlivou orientaci? Lidem je to zřejmě nemožné. Jejich horizont je příliš omezený. Pohled do budoucnosti je jim zastřený. Je tu však Jeden, jehož pohled sahá dál. Je to Ten, kdo stvořil svět, kdo ho drží ve své dlani a kdo mu také určil cíl. A to

je ten živý a všemohoucí Bůh. Svým prorokům a apoštolům už před tisíciletími zjevil ten vývoj, který dnes čím dál jasněji vnímáme. To všechno je zapsáno v Božím slově, v Bibli. Kdo čte noviny, vnímá jen tu vnější strukturu světového dění. Kdo však studuje Bibli, dostává se k jádru. A Bible nám říká: Je tu budoucnost. Ta budoucnost má jméno JEŽÍŠ!

Znamení doby

Ježíš Kristus, Boží Syn, zemřel na golgotském kříži, aby nám mohly být odpuštěny naše hříchy. Po třech dnech vstal z mrtvých. Svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním vydobyl každému, kdo v Něho uvěří, věčný život a spásu. Po čtyřicet dní se ukazoval svým apoštolům a ostatním věřícím. Pak vystoupil na nebesa – k Bohu, svému Otci. Při Jeho nanebevstoupení se učedníkům ukázali dva andělé a řekli jim: „*Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde stejným způsobem, jak jste ho viděli odcházet do nebe.*“ (Sk 1,11) Lidé se opětovně pokoušeli vypočítat termín návratu Pána Ježíše. Nikomu se to nepodařilo. Přitom se mohli dát varovat slovy Pána Ježíše: „*O tom dni a hodině však nikdo neví – ani nebeští andělé – pouze sám můj Otec.*“ (Mt 24,36) Vždyť vůbec nejde o to, abychom vypočítávali termín, ale abychom byli v každé chvíli bdělí, jak to Pán Ježíš zdůraznil v řadě podobností ve 24. a 25. kapitole Matoušova evangelia: „*Proto bděte, neboť nevíte, ve kterou hodinu přijde váš Pán.*“ (Mt 24,42)

Nemáme tedy vůbec žádný záchytný časový bod na odhadnutí blížícího se návratu Pána Ježíše? Ale ano, máme! Nemáme sice vypočítávat termín, ale máme sledovat **znamení doby**, která zvěstují, že Jeho návrat je blízko. Když se jej Jeho učedníci na Olivetské hoře zeptali „*...jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto světa?*“ (Mt 24,3), vyjmenoval jim ne jedno, ale hned celou řadu znamení. Když se nad těmito znameními z Matouše 24, Marka 13 a Lukáše 21 zamyslíme a všimneme si i jiných biblických textů, které se zabývají událostmi „posledních dnů“, pak dojdeme k velkému počtu předpovědí, které nám mohou otevřít oči, protože vypovídají o návratu Ježíše Krista.

Čas je blízko

V souladu s mnoha křesťany z nejrůznějších denominací jsem toho názoru, že návrat Ježíše Krista je velmi blízko, že žijeme v „poslední době“. Pojem „poslední doba“ v širokém slova smyslu zahrnuje celé období od nanebevstoupení Pána Ježíše. V užším slova smyslu zahrnuje období bezprostředně před Kristovým návratem ve veliké moci a slávě a tento Jeho návrat zvěstuje. Tato doba se vyznačuje mnoha „znameními“. Mezi nimi, jak si ještě ukážeme, hraje obzvláštní klíčovou roli obnovení státu Izrael v roce 1948.

Znamení doby jsou z větší části znamení soudu a vyvrácení zla, která jsou ohlášena pro období velikého soužení pod vládou antikrista. Jejich stín už zasahuje i naši dobu. Proto tedy i můj výklad bude mít, žel, negativní a kritický charakter. Jsou však i pozitivní stránky, jako je návrat izraelského národa a rozmach světové misie. Při všem tom tíživém a skličujícím nesmíme ztratit ze zřetele cíl dějin spásy: radost, že my, kteří věříme v Ježíše Krista, budeme jednou žít ve věčném jasu slávy Boží s Ním, tím Věčným, a že Jej budeme moci vidět takového, jaký je. Ve všem tom těžkém, s čím se setkáváme, smíme vědět, „...*že naše nynější lehké soužení nám působí nesmírně veliké břemeno věčné slávy.*“ (2K 4,17)

Pán Ježíš vypočítává znamení v politice, v oblasti hospodářsko-technické, nábožensko-morální a znamení, která se týkají Jeho Církve. V tomto pořadí se budeme těmito znameními zabývat.

Znamení v politice

Když těhotná žena dostane porodní bolesti, je jasné, že se blíží porod. Na tuto skutečnost navazuje Pán Ježíš, když srovnává vznik nového Božího světa s porodem, kterému předcházejí bolesti poslední doby. Jmenuje při tom události, kterých je třeba si všimnout, abychom rozpoznali začátek bolesti, tedy závěrečných soudů, např. náboženské svody, války, epidemie, zemětřesení, inflace a hladomory. Jsou to jistě příznaky, které se objevovaly v každé době, které však v době „posledních dnů“ budou četnější a mohutnější.

Války a válečný ryk

U Matouše 24,6-8 čteme: *„Budete pak slyšet války a zprávy o válkách. Hled'te, abyste se nestrachovali, protože se to všechno musí stát. Ale to ještě nebude konec. Povstane totiž národ proti národu a království proti království a budou hlady, mory a zemětřesení na různých místech. Ale to všechno jsou počátky porodních bolestí.“* Různí vykladači poukazují na to, že za výrazem „národ proti národu a království proti království“ se skrývá hebrejský výraz pro veliký, mnohé národy zahrnující konflikt, dá se říci: světová válka. Takové světové války začaly teprve ve 20. století, a to v letech 1914 – 1918 a 1939 – 1945. První světová válka si vyžádala na 10 milionů obětí, druhá na 55 milionů, včetně těch, kdo zahynuli v koncentračních táborech, a civilního obyvatelstva, které zahynulo při náletech.

Krutost a ničivost zbraní se od té doby vystupňovaly a dosáhly hrůzné dokonalosti. Jen si vezmeme zbraně ABC (atomové, biologicko-bakteriální a chemické). Už na počátku 80. let minulého století bylo na skladě po celém světě tolik atomových zbraní, že by stačily na vyhubení všech lidí. Není divu, že panuje veliký strach z nové války, zejména z nasazení těch zbraní ABC. I takoví zpravodajové, kteří nemají s Biblií nic společného, opakují stále výraz „apokalyptické dimenze“, pokud hovoří o arsenálu zbraní na naší zemi. Prorocké výroky o globálních katastrofách a o zániku tohoto

světa (např. 2Pt 3,10; Zj 6 násl.), kterým se lidé v minulosti posmívali, jsou dnes až příliš lidsky představitelné.

Jednu nápadnou skutečnost zde zmíníme, totiž že obě světové války nápadně souvisejí s druhým výrazným znamením doby, o kterém Pán Ježíš mluvil, a to se založením státu Izrael. V první světové válce Turecko ztratilo Palestinu. Jako mezinárodně spravovaná oblast přešla pod britskou správu. Balfourova deklarace z 2. listopadu 1917 zajišťovala Židům v Palestině domovské právo, a tím i možnost se tam usazovat. Mělo to za následek přistěhovalecké vlny v čím dál rychlejším sledu a čím dál početnější. V roce 1914 žilo v Palestině jen 85 000 Židů. V roce 1928 to už bylo 200 000 a v roce 1948 758 000, dnes je to přes pět milionů. Tyto přistěhovalecké vlny obrovsky vzrostly během nacistického holocaustu za druhé světové války. Otřes nad hrozným utrpením tohoto národa způsobil, že právo Židů na Palestinu uznala většina národů, které se po druhé světové válce semkly do OSN. 15. května složila Velká Británie svůj mandát nad Palestinou a byl vyhlášen stát Izrael.

Zelenající se fíkovník – Izrael

V Bibli se fíkovník často používá jako symbol Izraele. Protože nenese ovoce, musí uschnout, ale na konci časů se opět zazelená (srov. Mt 21,18-20; 24,32 násl.). Apoštol Pavel toto tajemství vysvětluje těmito slovy: „*Izraeli nastala částečná zatvrzelost, dokud nevejde plnost pohanů. A tak bude spasen celý Izrael.*“ (Ř 11,25-26) Židovský národ musel projít dvojitým soudem za to, že odmítl Mesiáše Ježíše: duchovní zatvrzelostí a rozptýlením mezi národy. To začalo, jak Pán Ježíš předpověděl (L 21,20-24) v roce 70. po Kr. dobytím Jeruzaléma Římany a zničením chrámu jako náboženského střediska.

Je však prorokováno, že na konci časů se úděl židovského národa změní. V nepřekonatelné symbolice vylíčil obnovení Izraele prorok Ezechiel už před dvěma a půl tisíciletími. Ve 37. kapitole jeho knihy čteme, jak se nejdříve k sobě přiblíží suché kosti – rozptýlený národ se shromáždí. Pak Hospodin do nich vloží

svého Ducha a národ bude obnovený duchovně: „*Toto praví Pánovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země... Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal...*“ (Ez 37,12.14; srov. Iz 11,11 násl.; 43,5 násl.; 60,8 násl.; Za 8,7 násl. a mnohá jiná zaslíbení).

Nemyslím, že mají pravdu ti vykladači, kteří všechna eschatologická zaslíbení pro Izrael vztahují prostě na křesťanskou církev. Musí ty shora citované verše buď vynechat, nebo je násilně překroutit. Zřetelným potvrzením, že se tato biblická proroctví vztahují na Izrael, je skutečnost, že od konce 19. století opravdu začal návrat Židů do Palestiny a že ještě dnes pokračuje – což je ve světových dějinách naprosto ojedinělý úkaz. Ještě nikdy nebylo slyšet o národu, který by po dvou tisíciletích rozptýlení si udržel svoji identitu a vrátil se zpět do své původní vlasti. Tak z politického hlediska stát Izrael znovu ožil, mrtvé kosti z Ezechiele 37 se spojily. Dosud však v nich není Boží dchnutí – duchovní obnovení Izraele a přijetí Pána Ježíše jako Mesiáše je ještě budoucností (ačkoliv je zde malá, ale stále rostoucí skupina věřících v Ježíše - mesiášští Židé).

Měli bychom se proto vyvarovat jak nestřízlivého nadšení pro Izrael, tak jeho démonizace, jak se s ní, žel, často setkáváme ve sdělovacích prostředcích. Obnovený stát Izrael není Boží království. Jeho politici chybují jako všichni lidé. Přesto tvoří existence tohoto státu základnu pro to, aby se mohla plnit další biblická proroctví pro poslední dny. Vyjmenujme si alespoň některá:

- Antikrist uzavře s Izraelem sedmiletou dohodu, kterou však po třech a půl letech zruší (Da 9,27; J 5,43).
- Všechny národy světa vytáhnou k válce proti Izraeli (Za 12 a 14).
- V antikristovském velikém soužení pozná Izrael Ježíše Krista jako svého Mesiáše a stane se misijním národem pro celý svět.
- Při svém návratu se Kristus postaví na Olivetské hoře v Jeruzalémě (Za 14,3 násl.).

- Jeruzalém bude středem mesiášské říše míru Ježíše Krista (srov. Iz 2,2-4; Jr 3,17; Mi 4,1-8; Zj 20,1-10).
- V Jeruzalémě bude zřejmě znovu vybudován chrám, v němž se usadí antikrist (Da 9,27; Mt 24,15; 2Te 2,4).

Stíny Armageddonu

Izrael má na světě jen velmi málo přátel. Sotva by OSN v roce 1948 odhlasovala založení státu Izrael, kdyby Židé předtím během nacistického holocaustu nebyli zaplatili tak nevýslovně vysokou krvavou daň. Tehdy ještě stálo morální svědomí světa za Izraelem, i když nikoli nerozděleně. V následujících desetiletích však byl Izrael rezolucemi OSN, přijímanými vždycky převážnou většinou, odsuzován, zejména pokud se týká jistě nelehkého problému Palestinců. Nikdo ovšem nemůže očekávat, že se Židé dají znovu vyhnat ze země svých otců, jak to požadují především arabské státy. To staré nepřátelství mezi Izákem a Izmaelem – mezi Židy a Araby – zde opětovně znovu vzplane (Gn 16). K tomu přistupuje spor o Jeruzalém jako o „svaté město“ Židů, křesťanů a také muslimů. Je se co obávat, že nepřátelství mezi Židy a Araby neskončí, ani kdyby se našlo nějaké všem stranám vyhovující řešení stávajícího konfliktu. Nenávist k vyvolenému národu je příliš hluboko zakořeněná.

Je to nenávist, kterou byl posedlý i Hitler. Tato nenávist byla vlastní veškerému antisemitismu všech století a zapříčinila, že v roce 1981 „islámská konference“ vyhlásila „svatou válku proti Izraeli“. A tato nenávist číselně ze slov a činů diktátora Saddáma Husajna, který během války v Perském zálivu ostřeloval Izrael raketami a chtěl Židy zahnat do moře. Myslí si, že je oživlý Nebúkadnesar a dal znovu na původním místě vybudovat starověký Babylon, i když - dle mínění pozorovatelů - jen jako „turistickou atrakci“. Ze Zjevení 9,13 násl. a 16,12 jasně vyplývá, že v eschatologickém dění ještě Irák sehráje závažnou roli. Na zmíněných místech je řeč o andělech soudu uvázaných na řece Eufratu (oblast dnešního Iráku), kteří připraví cestu antikristovské armádě! Tam, kde dle zprávy o ráji (Gn 11) byla kdysi kolébka lidstva, může být i místo jeho zániku.

Saddám Husajn je jistě předchůdce a připravovatel cesty anti-kristovských aktivit. Jeho pokus vytvořit protiizraelskou alianci sice ztroskotal – zatím ztroskotal. Protože Bible na mnoha místech jasně hovoří o tom, že taková aliance na konci dnů vznikne. Poslední bitva před návratem Pána Ježíše bude tak zvaná bitva u Armageddonu. Nastane při vylití šesté nádoby hněvu a soudu. Čteme o tom ve Zjevení 16,12.16: *„Šestý pak anděl vylil svůj koflík na tu velikou řeku Eufrat a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce... A shromáždil je na místo, které se hebrejsky jmenuje Armageddon.“*

Tato celosvětová protiizraelská koalice nabývá čím dál zřetelnějších obrysů. Izraelské války v letech 1948, 1956, 1967, 1973 a 1991 dávají tušit, co ještě přijde. Už dávno vrhá Armageddon svůj stín na naši dobu. Avšak ve všech těch válkách držel Hospodin svoji ruku nad Izraelem, jak zaslíbil u Zacharjáše 2,12: *„Kdo se vás dotkne, dotkne se zřítelnice mého oka.“* O roli, kterou sehraje Izrael v rámci poslední bitvy národů v příští světové válce, čteme u Zacharjáše 12,1-3: *„Slovo Hospodinovo o Izraeli, výrok Hospodina, který rozprostřel nebesa a položil základy země i vytvořil ducha člověka v jeho nitru. Hle, postavil jsem Jeruzalém před všechny okolní národy jako číši, po níž se zapotácejí. Při obléhání Jeruzaléma dojde i na Judu. V onen den učiním Jeruzalém vzpěračským balvanem pro všechny národy. Všichni, kteří jej budou chtít vzepřít, zraní se až do krve.“* Tehdy pozná Izrael Ježíše Krista jako svého Mesiáše: *„Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vyleji ducha milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli.“* (Za 12,10) To napsal Zacharjáš asi 550 let před smrtí Pána Ježíše na kříži (srov. J 19,34) a tisíciletí před tím, než se tak stane.

Nový světový řád a nepravý mír

Jak už jsme si řekli, jednou se proti Jeruzalému shromáždí všechny národy světa. Na časové zařazení této války nemají vykladači jednotný názor, jedno je však z biblického textu jasné: na světě vznikne aliance národů. Nejdříve k ní bude možná patřit i

Izrael a uzavře s ní mírovou dohodu (Da 9,27). Ale z nějakého důvodu se aliance nakonec obrátí proti Izraeli. Když se podíváme na jiná místa v Bibli, vnímáme, že tato aliance úzce souvisí s pojmy „mír a bezpečí“. Apoštol Pavel píše, že na konci dnů dospěje lidstvo do stavu, kdy bude jásat: „*Až totiž budou říkat »pokoj a bezpečnost«, tehdy na ně nečekaně přijde zhouba, tak jako bolest na těhotnou ženu, a neuniknou.*“ (1Te 5,3)

Jednou se lidstvu podaří, že vlastní silou tuto planetu osvobodí od války. Strach před nebezpečným kolosálním potenciálem ničivých zbraní dožene lidstvo k míru za každou cenu. Toto úsilí o mír a jednotu zaznamenalo v posledních desetiletích 20. století velký pokrok. Selhání komunismu se už nedalo déle tajit. Reformní program Michaila Gorbačova - „perestrojka“ otevřel cestu sblížení Východu se Západem. Německo je znovu *jedním* státem. Varšavská smlouva se rozpadla, „studená válka“ skončila. NATO se rozšířilo na východ. Na hospodářské a politické úrovni se připravují „Spojené státy Evropy“.

Státy světa se sdružují do čím dál komplexnějších mocenských bloků. Nacionální povstání, která stojí v cestě tendenci sjednocování, jsou označována jako neodpovídající době a částečně násilím potlačována. OSN dostává čím dál větší a obsáhlejší kompetence k potírání ohnisek politických sporů. Navrhuje se vytvoření „světové policie“, která by každý přečin proti „novému světovému řádu“ v zárodku potlačila a potrestala. Jednotná světovláda už není nic nepravděpodobného.

Odkud pochází tato myšlenka „nového světového řádu“, v němž postupně veškeré politické, hospodářské a náboženské dění bude sjednoceno a kontrolováno? Není nová, ale už po staletí je zakotvena ve stanovách tajných spolků svobodných zednářů, zejména iluminátů. Ti mají prostřednictvím osobních svazků a finanční síly velký vliv na centra hospodářství, politiky a společnosti celého světa.

Adam Weishaupt, jezuitský historik, zakladatel iluminátů v 18. stol., předpověděl, že vůdcové národů jednou ze země vymizí bez veškerého násilí. Lidský rod bude jedna rodina a svět bude domovem lidí, kteří se budou řídit toliko vlastním rozumem. Ta

zajímavá věta o „náboženství... v němž si všichni lidé rozumějí... se stala základnou svobodných zednářů“ (E. Lennhoff/ O. Posner, Internationaler Freimaurerlexikon, Vídeň/Mnichov 1932, str.15). Nadpis „novus ordo seculorum“ („nový světový řád“), kombinovaný s pyramidou svobodných zednářů a s „okem Lucifera“, se ne náhodou nachází na jednodolarové americké bankovce.

Dlouho se cíl „nového světového řádu“ sledoval tajně. Avšak od poloviny osmdesátých let dvacátého století hovoří politikové na Západě i na Východě, na severu i na jihu o tomto cíli zcela otevřeně. Z toho je vidět, že toto úsilí vstoupilo do nové fáze a možná brzy bude u cíle. Přitom je nám jasné, že směrodatné není lidské úsilí, ale Boží plány, které se i v tomto bodu do puntíku naplní tak, jak je Bůh určil – i v tom neblahém dění směřujícím k antikristu. Stačí pohled do Písma a najdeme do očí bijící poukazy na toto eschatologické dění - u Daniele 2 a 7 a ve Zjevení 13 a 17. U Daniele se hovoří o světových říších. Vykladači jsou zajedno, že zde jde o říši Babylonskou (625-538 př. Kr), médsko-perskou (538-331 př. Kr.) a řecko-helenistickou (331-168 př. Kr.). Čtvrtá se vykládá jako říše římská (od r.168 př. Kr.). Nejdříve byla jednotná, pak se však rozdělila na východní a západní a na čas zmizela z jeviště světa. Povstane však v posledních dnech (srov. Da 2,39-43 a Zj 17,8). Znovu oživlá římská říše se rozpadne na deset států (10 rohů ze Zj 17,12), v nichž někteří vykladači viděli státy EU. Dějiny však ukázaly, že to nesedí, protože už v roce 1986 bylo číslo 10 překročeno.

Příkláním se proto spíš k výkladu, který např. Arnold Fruchtenbaum zmiňuje ve své příručce k biblickým proroctvím (2. vydání v Asslaru 1986, str. 28-51), a poněkud jej aktualizují. Fruchtenbaum neomezuje čtvrtou říši jen na Řím, ale jde dál: imperialistická říše, která druhé „požírá“ (Da 7,19). Tato říše projde několika fázemi:

1. Stadium sjednocení – římská říše.
2. Druhé stadium – rozdělení na východní a západní proud, které pokračuje v politicko-náboženském konfliktu Řím – Konstantinopol a ve dvacátém století ve sporu mezi Východem a Západem. Fruchtenbaum myslí, že toto stadium skončilo v ro-

ce 1989, když mezi Východem a Západem skončila „studená válka“.

3. Stadium světovlády: hlásá se „nový světový řád“, a tato myšlenka získává čím dál více vlivu.
4. Stadium desíti říší: Je to pravděpodobně deset světových správních oblastí, do nichž bude svět kvůli přehlednosti a snazší ovladatelnosti rozdělen. Podle mého názoru je tento výklad realističtější než (překonáný) názor na Evropu nebo blok států kolem Středozemního moře. Tyto plány se konec konců nacházejí ve zveřejněných materiálech vlivného *Club of Rome* (Římského klubu). *Club of Rome* rozděluje v plánech ze sedmdesátých a osmdesátých let svět do desíti oblastí: 1. Kanada a USA, 2. EU, 3. Japonsko, 4. Izrael, Jižní Afrika a Austrálie, 5. Státy Comecon (= Rada pro vzájemnou pomoc), 6. Latinskoamerická zóna svobody, 7. Arabská liga, 8. Organizace pro sjednocení Afriky, 9. Nekomunistické státy Asie a Jižního Pacifiku, 10. Čína. Předstupně takových správních okrsků mohou být např. dnes již existující hospodářská společenství, která odpovídají konečným cílům, jako EU, arabské země sdružené v OPEC, státy Contadora, státy Střední Ameriky sdružené do společného trhu, AKP (Afrika, Karibik, Pacifik) nebo ASEAN sdružující státy východní Asie.
5. Antikristovské stadium: v době tohoto sjednocení světa do desíti správních oblastí vystoupí antikrist, tři oblasti zničí a zbývajících sedm si podmaní (Da 7,7 násl.24; Zj 17,12 násl.). Pak bude moci vládnout absolutně. Centrem může být Řím (Zj 17; 1Pt 5,13) a Jeruzalém (Da 9,27; 2Te 2,4).

Samozřejmě je to jen jedna z možností, jak se bude situace ve světě vyvíjet. Až příliš často lidské konstrukce nevyšly. Je to spíš podnět k zamyšlení a k dalšímu bedlivému sledování vývoje světové politiky. Vidíme každopádně, že se světová politika vyvíjí zejména ke konci dvacátého století k jednomu bodu, kdy se lidstvo pokusí z vlastní síly vybudovat říši míru. Nesleduje se při tom nic jiného, než vlastní silou vybudovat tisíciletou mesiášskou říši míru a předběhnout tak Ježíše Krista (Zj 20,1-6). Bible jasně hovoří o

tom, že všechno to úsilí spojeného lidstva bez toho jediného živého Boha Bible skončí v antikristovském druhém pokusu o vybudování Babylonské věže (Gn 11,1-9; Zj 17). Taková říše míru nebude mít trvání. Je to říše ze „železa a hlíny“, jednota bez pravdy, jednota vytvořená směsí různých ideologií a náboženství (Da 2,33. 43). Náš Pán Ježíš odsoudí toto lidské úsilí „být jako Bůh“: „*Až totiž budou říkat »pokoj a bezpečnost«, tehdy na ně nečekaně přijde zhouba.*“ (1Te 5,3)

Znamení v technice a hospodářství

Než bude moci vzniknout jednotný světový systém antikrista na politické úrovni, musí být k tomu vytvořeny hospodářské a technické podmínky. To se už z velké části uskutečnilo. Jen některé příklady: Lidstvo je čím dál úžeji spojeno dopravou, telekomunikací a sdělovacími prostředky, především televizí. Dnes je možné dosáhnout letadlem kterýkoliv kout světa nejdéle za 48 hodin. Kabelový telefon se čím dál víc rozšiřuje, téměř v každé domácnosti bohatších států je televizor, ba i v těch chudých zemích to bývá televizor, co si lidé koupí přednostně. Viděl jsem televizory v ubohých chatrčích v Egyptě i v Africe.

666 dnes: rostoucí kontrola a propojení jako cesta k antikristu

Čím dál dokonalejší počítače a zejména internet umožňují dokonalé uložení a vyvolání dat. Ochrana dat je čím dál iluzornější, zejména mj. pro rostoucí počítačovou kriminalitu. V Bruselu stojí obrovský ústřední počítač, kde jsou uložena veškerá hospodářská data z evropské oblasti. Platby jsou čím dál víc technizované a sjednocované. V Evropě nahradilo euro, charakterizované pěticípou hvězdou (pentagramem) většinu národních měn. Symbolem Evropy je ostatně nahá žena na býkovi (Zj 17). Hymnou Evropy je svobodným zednářstvím inspirovaná Beethovenem zhudebněná „Óda na radost“ od Friedricha Schillera, kde se mimo jiné říká: „Tvoje kouzla znovu svážou, móda co rozdělila. Všichni lidé jsou zas bratři, kde tvá křídla zavlála.“

Vedle peněz v hotovosti se užívá čím dál více kreditních karet, zřejmě však i ty budou v dohledné době nahrazeny nebo doplněny technicky právě vyvíjenými kartami a kontrolními možnostmi, např. čipy implantovanými pod kůži, nebo otisky prstů či daty dlaňové biometrie, genetickou nebo elektronicko-fyziognomickou individuálností, či laserovým tetovacím systémem, u něhož se plátcům vypálí číslo do kůže – to všechno pod heslem „většího bezpečí“. Tento důvod nachází u politiků čím dál silnější souhlas,

zejména po tom hrozném teroristickém útoku 11. září 2001. Nechtěl bych pozitivní stránky uvedeného vývoje nijak zpochybňovat. Bude to v mnohém ulehčení a zjednodušení. Ovšem kritickému pozorovateli padne do oka i rub této věci: rostoucí propojení, sjednocování a kontrolovatelnost lidí.

Tak se proctví Bible posouvají do oblasti možného, ačkoliv v době zaznamenání se musely zdát čirou utopií. Satelitní televize umožní, aby lidé na celém světě mohli vidět mrtvolky zamordovaných dvou svědků ležet v Jeruzalémě (Zj 11,9), stejně jako podobně se bude moci po celém světě šířit rouhání a kult šelmy (Zj 13,5-8.11-15). Sjednocený platební systém ve spojení s totální computerizací vytvoří podmínky pro naplnění Zjevení 13,16-18: „*A působí (šelma vystupující ze země), aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům, bylo dáno znamení na pravou ruku nebo na čelo a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, jedině ten, kdo má znamení nebo jméno té šelmy nebo číslo jejího jména. Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočte číslo té šelmy; neboť je to číslo člověka. Jeho číslo je šest set šedesát šest.*“ O tom čísle antikrista 666 se už hodně naspekulovalo. Různé osobnosti se na základě číselného počtu svého jména nebo titulu identifikovaly s antikristem (Nero, Domicián, Napoleon Bonaparte, Hitler, papež). Nevylučuji, že číselný počet jména antikrista bude 666, jak to říká Zjevení 13,18. Nápadná je ovšem zejména souvislost ve Zjevení 13,16-18, kdy se toto číslo uvádí ve spojení s vývojem v obchodním styku, ze kterého budou vyloučeni ti, kdo toto číslo nebudou mít.

Dnes se hodně uvažuje o tom, zda to „www“ („World Wide Web“) v internetu není to číslo 666. Je pravda, že písmeno „waw“ v hebrejštině má hodnotu 6, takže „www“ by znamenalo „666“. K tomu ještě přistupuje, že nákupy se čím dál více odvíjejí přes internet, což citát ze Zjevení 13,16-18 připomíná. Tady skutečně vystávají hrozná dimenze, zejména proto, jak se celosvětově čím dál více sjednocuje bezhotovostní měnový a platební systém a dále se mílovými kroky vyvíjí způsob platby a kontrolovatelnost. Navzdory tomu zůstává srovnávání „www“ s číslem „666“ spekulací, dokud se nepožaduje jednoznačné znamení na čele nebo na ruce

spolu s přiznáním se k antikristu. Antikrist zde ovšem může postupovat chytře a říkat: „Klidně si dál uctívejte Krista, jen když budete uznávat i mne.“ Tím by byla jakákoli misie znemožněna, protože by se už nesměl zvěstovat Pán Ježíš jako jediná cesta k Otci. Pak by to bylo: „Ježíš a...“ nikoli už „Jediný Ježíš“, jak to zdůrazňovali naši reformační otcové. S největší pravděpodobností si antikrist jako osobnost s odpovídající číselnou hodnotou podmaní internet jako jediné médium k přenášení dat a k provádění plateb, aby křesťany takovou kontrolou vyřadil z platební sítě a aby je mohl pronásledovat. Protože možnost takového vývoje zde je, mohlo by to masivní využívání zkratky „www“/„666“ na internetu být pro křesťany alespoň jakýmsi varováním.

Vzhledem k těmto otázkám si myslí Peter Christian Stiegler, počítačový odborník a dlouholetý spolupracovník v tomto oboru v Liebenzeller Mission:

„Internet má mnoho dobrých stránek a předností, i pokud se týká misie. Na druhé straně bude zřejmě antikristem zneužit jako rozhodující nástroj. Na základě rýsujícího se technického rozvoje se odvažují vyslovit následující předpověď do budoucnosti: Normální televize, počítače, radia apod. brzy úplně ustoupí internetové televizi. Bude to televize, počítač, telefon, video atd. v jednom. Zprovozní se telefonním zapojením nebo mobilovou anténou. Na oběžnou dráhu bude brzy vynesena celoplošná satelitní síť, takže na kterémkoli místě na světě bude možné surfovat na internetu. Naprosto všechno se pak bude odvíjet přes internet, úplně všechno! Neboť IP (internetový protokol) je už dnes celosvětovým standardem a už nikdo ho nemůže změnit. Brzy se úplně odstraní hotové peníze a bude se obchodovat pouze bezhotovostně. Všechny šekové knížky, kreditní karty, osobní průkazky, členské a řidičské průkazy, telefonní karty, zdravotní a nemocenské průkazy apod. se sjednotí do jediné karty. Nové členství se bude provádět a ukládat na ní. Bez takové karty bude člověk prakticky vyřazený ze společnosti, nebude moci ani prodávat, ani nakupovat. Měny budou moci zůstat rozličné, počítač to prostě převede.

Pak však přijde argument: Co se stane, když člověk takovou kartu ztratí? Bude nutné dodatečné zajištění, a to bude to označení na čele nebo na ruce. Bude to bezbolestný zákrok a označení bude neviditelné – jak už se to dnes podobně děje a v technicky vyzrálé formě se používá při vstupu do Evropského parku nebo do Disneylandu. Neviditelné tetování... Kdo si nechá provést tento zákrok, bude finančně odměněn: protože tak bude karta zajištěna, poplatky za prováděné transakce budou menší. Kdo nebude mít kód na ruce nebo na čele, bude platit vyšší poplatky. To většinu lidí pohne k tomu, že se dají označit. Zbytek pak bude časem donucený se označení podrobit, protože bez kódu na ruce nebo na čele bude karta neplatná. Kdo se nepodrobí, bude vyřazený z obchodní sítě, bez možnosti prodávat a nakupovat. Technicky je to všechno vyvinuté.“

I když mnohé z těchto prognóz jsou pouhé spekulace a v křesťanských kruzích namnoze zpochybňované, měli bychom tento vývoj pozorně a střízlivě sledovat. George Orwell ve svém románu s titulem „1984“ jen náznakově předvídal, jaké technické možnosti má dnes kontrolní systém k dispozici. Svět spěje vstříc antikristu a jeho absolutní všestranné kontrole. Než to bude tak daleko, smíme samozřejmě v určitém rámci používat technických možností, které samy o sobě jsou neutrální. Ovšem jakmile bude nutné dát se na čele nebo na ruce označit neviditelným kódem, spojeným se skrytým nebo veřejným proti Kristu namířeným vyznáním antikrista, nastane pro křesťany okamžik vzepření se a tím pronásledování. Náš Pán Ježíš řekl: „*A až se to začne dít, vzpřimte se a pozvedněte hlavy, protože se blíží vaše vykoupení.*“ (L 21,28)

Nespravedlivé bohatství a koncentrace moci

Charakteristické znamení poslední doby a předpoklad k tomu, aby „nikdo nemohl prodávat a nakupovat“, pokud se nepodrobí antikristovu systému, najdeme v páté kapitole Jakubova listu: koncentrace čím dál většího bohatství v čím dál méně rukou – charakteristický rys tzv. „globalizace“. „*Nahromadili jste poklad pro*

poslední dny! Hle, mzda, kterou jste odepřeli dělníkům, kteří žali vaše pole, křičí a volání ženců došlo sluchu Pána zástupů. Žili jste na zemi v rozkoši a požitcích; vykrmili jste svá srdce jako ke dni porážky. Odsoudili jste a zavraždili Spravedlivého; neodpíral vám.“ (Jk 5,3-6) Hovoří se zde o neprávem nabytém bohatství. Rozsah této nespravedlnosti je zjevný, teprve když slyšíme, že např. v USA ti „superbohatí“ tvoří pouhé 1 % počtu obyvatel a jejich jmění je dohromady větší než jmění těch zbývajících 99 %. Je veřejným tajemstvím, že právě z těchto kruhů „superbohatých“ pochází většina iluminátů, kteří svojí mocí mají velký vliv na politiku. K tomu čím dál víc podniků krachuje – nebo přesněji řečeno: ti finančně slabší jsou skupováni finančně silnějšími. Na mezinárodní úrovni v rámci globalizace celých průmyslových odvětví budou celá národní hospodářství chudších zemí skoupena mezinárodními koncerny, které tak budou získávat čím dál větší moc. V hospodářském chaosu, který bude částečně uměle vyvolaný, se bude ozývat čím dál hlasitější volání po novém uspořádání celosvětového finančnictví.

Inflace a hospodářské krize

Hospodářská nespravedlnost může vést k znehodnocení peněz (inflaci). K tomu mohou vést i jiné příčiny, např. vzájemné předstihování tarifních partnerů ve zvyšování cen a platů ve snaze zvyšovat zisky, stoupání cen na světovém trhu v důsledku zdražování surovin (především ropy), zvětšování hospodářské propasti mezi zeměmi „prvního, druhého a třetího světa“, chybné plánování a špatné investice na úrovni podniků a států, vedoucí k vysoké zadluženosti. Pán Ježíš mluvil v souvislosti s posledními dny u Matouše 24,7 o „drahotě“ (něm. překl.). Mnozí experti se domnívají, že lidstvo spěje do nové hospodářské krize. Důsledkem bude volání po „silném muži“, který by svět zase uvedl do rovnováhy. Něco podobného se odehrálo v roce 1929 za světové hospodářské krize a z ní plynoucí masové nezaměstnanosti, což mělo na mnoha místech zásadní vliv na vznik diktatur.

Hladomory

Kdyby se svět smršťil na vesnici o 1 000 obyvatelích, pak by asi 200 lidí mělo dostatek potravy, 300 by se jakž takž najedlo. Zbylých 500 by trvale trpělo podvýživou. Mnozí z nich by hladem zemřeli. To je současný stav světa. Naše doba trpí zásobovacími potížemi a hladomory jako žádná jiná – a to nejen v „klasických“ hladových zemích Asie, Afriky a Latinské Ameriky, ale i ve východní Evropě. Příčiny jsou mnohostranné: po desetiletí trvale chybné plánování a špatné hospodaření pod vládou komunismu, nesprávné rozdělování potravinových zásob, inflace, porodní exploze v zemích „třetího světa“, změny klimatu, rozrůstání pouští, skleníkový efekt, katastrofální sucha, masová nezaměstnanost a chudoba.

Znamení v přírodě

Ničení životního prostředí

Také znečišťování životního prostředí, na které se už delší dobu varovně upozorňuje, je předzvěstí nastupujících Božích soudů, jak s plnou vahou dopadnou na svět během velikého soužení. Ve Zjevení je patrné stupňování, nejdříve „třetina“, pak „všecko“. Zkáza zasáhne:

- zemi a její rostlinstvo (Zj 8,7)
- moře a co v něm žije (Zj 8,8 násl.; 16,3)
- pitnou vodu (Zj 8,10 násl.; 16,4)

Zničení atmosféry se projeví dvojím způsobem:

- jednak jako zatmění, které bude propouštět čím dál méně světla (Zj 8,12), zřejmě jako důsledek narůstajícího množství výfukových plynů a oblaků
- na druhé straně zintenzivnění slunečního záření (Zj 16,8 násl.), zřejmě porušením ozónové vrstvy, ochranného filtru ve stratosféře. Důsledkem bude další nárůst zhoubných nádorů (Zj 16,2.11). Zejména u lidí se znamením antikrista budou zhoubné nádory hojné. V této souvislosti stojí za připomenutí, že před desítkami lety se vyvíjely mikročipy s lithiovými bateriemi, které implantované do kůže mohly vyvolat nádorové onemocnění. Kdyby tedy tyto mikročipy byly lidem aplikovány, byl by vznik nádorů lékařsky prokazatelný. Ještě v 19. stol. si sotva kdo pomyslel, že by se toto proroctví mohlo vyplnit tak konkrétně, jak to dnes v období „prvních bolestí“ již prožíváme. Stačí si připomenout jen některé nadpisy z novin a časopisů z posledních desítek let: „Lesy umírají“, „Ozónová vrstva roste“, „Čím dál více kožní rakoviny v důsledku silného slunečního záření“, „Smrt z vodovodního kohoutku“, „Ropná skvrna hubí miliony ryb“, „Atomová katastrofa v Černobylu“, „Potraviny otrávené prostředky na ochranu rostlin“, „Zatmění slunce v důsledku hořících naftových polí“, „Zanikne naše Zem?“ a tak dále.

Signál AIDS

Pán Ježíš předpověděl u Lukáše 21,11: „*Na různých místech budou veliká zemětřesení, hladu a mory a budou hrůzy a veliká znamení z nebe.*“ Protože ve zdravotnictví došlo k nebývalému pokroku, takže byly téměř odstraněny některé nakažlivé nemoci, které dříve hubily obyvatele celých velkých oblastí (neštovice, mor, tuberkulóza, syfilis), panovalo domnění, že epidemie je možné odložit ad acta. Najednou se však objevily nové neznámé nakažlivé nemoci, vůči jejichž původcům stojí medicína bezradná a neumí je zvládnout. Jsou to epidemie u zvířat (vepřový a hovězí mor) i u lidí. Jako nejzávažnější se dnes jeví „Acquired Immuno-deficiency Syndrom“ (syndrom získané poruchy imunity), krátce zvaný AIDS. Tento syndrom vykazuje určité zvláštnosti, které mají zřetelný eschatologický ráz. V roce 1980 byla tato nemoc prvně diagnostikována u mladých homosexuálů. Přenáší se téměř výlučně pohlavním stykem jako důsledek mimomanželského sexu se střídáním partnerů stejného nebo různého pohlaví. AIDSu se proto lidově říká „chťičový mor“. Nejlepší ochranou je manželská věrnost a sexuální čistota před manželstvím, protože ani kondomy neskýtají absolutní ochranu před touto nákazou. Jestliže se obrovskými plakáty jako ochrana nabízí používání kondomů, je to přímo scestné svádění k bezuzdnému pohlavnímu vyžívání a vlastně další znamení poslední doby. Snad je za tím snaha předcházet infekci, ale nejlepší ochrana je manželská věrnost. AIDS se může také přenášet používáním stejných jehel při vnitřní aplikaci narkotik, v těhotenství z matky na dítě a při krevní transfuzi. Zde však je možná cílená lékařská prevence.

Žel, manželská nevěra, předmanželský a mimomanželský sex, lesbické a homosexuální partnerství jsou jevy dnes velmi rozšířené, takže se není co divit, že se AIDS tak razantně šíří. Protože zejména v Africe jsou promiskuita, polygamie a prostituce velmi rozšířené, není se co divit, že počet onemocnění AIDS tam rapidně stoupá. V mnoha afrických zemích je nakažena polovina obyvatelstva. Roste počet osiřelých dětí, jimž rodiče zemřeli na AIDS, a ony teď umírají hladem, protože velké rodiny už další děti těžko

užíví. Afrika je prakticky umírající kontinent a v jiných částech světa to není o mnoho lepší. Je to velmi skličující. Měli bychom těmto nemocným pomáhat, kde jen můžeme, přitom však nemůžeme zamlčet vážné varování Bible před sexuální zvráceností: „*Proto je Bůh vydal hanebným vášním; neboť i jejich ženy zaměnily přirozené obcování za to, které je proti přirozenosti. A podobně i muži opustili přirozené obcování se ženou a ve své touze se rozpálili k sobě navzájem, takže muži páchají nestydatost s muži a sami na sobě dostávají nutnou odplatu za ten svůj blud.*“ (Ř 1,26-27) „*Cožpak nevíte, že nespravedliví nebudou dědici Božího království? Nemylte se! Smilníci ani modláři, cizoložníci, zženštilí (tj. pasivní homosexuálové) ani homosexuálové, zloději ani lakomci, opilci, utrhači ani rváči nebudou dědici Božího království.*“ (1K 6,9-10) Bible nejen varuje, ale také nabízí spásu a změnu – mnozí to dosvědčují.

I kdyby se našel prostředek proti AIDS, což si jistě přejeme, zůstává právě tato epidemie pro každého, kdo chce naslouchat, vážným signálem k obrácení: „*Proto číňte pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány a přišly časy osvěžení od Pánovy tváře a aby poslal Toho, který vám byl předem kázán, Ježíše Krista.*“ (Sk 3,19-20)

Zemětřesení a jiné katastrofy

Evangelia a Zjevení uvádějí mezi znameními poslední doby zemětřesení a jiné přírodní katastrofy. Je pravděpodobné, že jejich počet a síla až do příchodu Pána Ježíše poroste a intervaly mezi nimi že se budou zkracovat. Ve Zjevení např. čteme: „*A nastaly hlasy, hromobití a blýskání a bylo veliké zemětřesení – tak veliké zemětřesení, jaké nebylo, co jsou lidé na zemi.*“ (16,18)

Podle údajů pojišťoven v posledních letech drasticky stoupl počet přírodních katastrof a s nimi spojených škod. Od šedesátých do devadesátých let dvacátého století se počet přírodních katastrof zpětinasobil. Náklady pojišťoven za totéž období stouply dokonce patnáctkrát. Jako příčiny stupňování přírodních katastrof se uvádí změny v prostředí a v klimatu, zapříčiněné lidskými zásahy do

přírody. Tím se však nedají vysvětlit všechny přírodní katastrofy, nejméně pak zemětřesení nebo výbuchy sopek. Geologové sledující zemětřesení zaznamenávají dnes každý třetí den nějaké zemětřesení silnější než 6° Richterovy stupnice. Uvádíme některá nejhorší zemětřesení ve dvacátém století:

- 28.12.1908: Itálie	84 000 mrtvých
- 01.09.1933: Japonsko	150 000 mrtvých
- 31.05.1935: Pákistán	60 000 mrtvých
- 05.10.1948: Turkmenistán	100 000 mrtvých
- 29.06.1960: Maroko	12 000 mrtvých
- 26.07.1963: Makedonie	1 100 mrtvých
- 31.05.1970: Peru	70 000 mrtvých
- 22.12.1972: Nicaragua	10 000 mrtvých
- 04.02.1975: Čína	242 000 mrtvých
- 06.05.1976: Itálie	980 mrtvých
- 23.11.1980: Itálie	2 900 mrtvých
- 07.12.1988: Severozápadní Arménie	25 000 mrtvých
- 21.06.1990: Severozápadní Írán	40 000 mrtvých
- 30.09.1993: Indie	7 600 mrtvých
- 17.11.1995: Japonsko	5 000 mrtvých

Izrael opět úrodný

Dosud jsme se zabývali eschatologickými jevy v přírodní oblasti, které byly vesměs negativní. Je však i jeden pozitivní jev v přírodě, který zvěstuje, že se Mesiáš Ježíš brzy vrátí: nová plodnost v Izraeli. U proroků o tom najdeme četná proroctví, např.: „Vezmu vás z pronárodů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší země... Zachráním vás ze všech vašich nečistot, přivolám obilí a rozhojním je a nedopustím na vás hlad. Rozhojním ovoce na stromech i polní úrodu, takže už neponesete mezi pronárody potupu kvůli hladu... Potom řeknou: »Tato zpustošená země je jako zahrada v Edenu.«“ (Ez 36,24.29-30.35) Když cestujete do Izraele přes sousední arabské státy, máte dojem, že jste z pouště přijeli do rajske zahrady. Od té doby, kdy začali Izrael

opět osídlovat Židé, proměnila se země v kvetoucí zahradu. Močálovitá Jezreelská rovina se změnila v ovocný sad a obilnici. Izraelské pomeranče jsou světoznámé. U Beerševy září poušť Negev skutečnou květinovou nádherou. Izrael vyveze ročně průměrně na 800 milionů řezaných květin – růže, lilie, karafiáty, gladioly a narcisy. Už v roce 1988 vyprodukovalo izraelské zemědělství o 61 % více, než stačí spotřebovat. Po celé zemi se vrtají studny a zakládá zavlažovací systém. Zasadili přes 200 milionů stromů, čímž se zlepšilo vodohospodářství a podnebí.

Po staletí zadržovaný jarní a podzimní déšť znovu zemi zavlažuje, jak to před tisíciletími pro poslední dobu prorokovali Boží proroci: „*Jásejte, synové Sijónu, radujte se z Hospodina, svého Boha, neboť... jako na začátku vám sešle hojnost dešťů podzimních i jarních. Humna budou plná obilí, lisy budou přetékat moštěm a čerstvým olejem... Poznáte, že jsem uprostřed Izraele. Já jsem Hospodin, váš Bůh, a jiného Boha není. A můj lid nebude navěky zahanben.*“ (Jóel 2,23-24.27; srov. Jr 3,1-3; Za 10,1)

Znamení v náboženstvích a v morálce

Lžikristové a lžiproroci

Když se učedníci zeptali Pána Ježíše: „... jaké bude znamení tvého příchodu a konce tohoto světa?“, nejdříve je varoval před svedením: „Dejte pozor, abyste nebyli svedeni. Mnozí totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: »Já jsem Kristus« a »Čas se přiblížil«. Nechoďte tedy za nimi.“ (L 21,7-8; srov. Mt 24,5) Vnější katastrofy sice mohou zahubit naše těla, ne však naše duše, jak čteme u Matouše 10,28. Svod však může stát člověka cenu věčného života s Bohem. Proto varování před svůdci stojí na prvním místě. Řetěz lžikristů a lžiproroků dosáhne svého vrcholu s příchodem posledního antikrista a jeho „ministra propagandy“, lžiproroka (Zj 13).

Zásadní otázkou je, jak lze poznat přicházejícího *pravého* Krista od *nepravých* postav lžikristů? Tvrdí se, že podle lásky, nebo podle Jeho probodených rukou. Jistě, i to je pravda, ale všechno lze napodobit. Nebylo dost lidí se stigmaty? Kromě toho řada vedoucích různých sekt jsou docela milí lidé, a přesto jsou to svůdcové. Musíme být bdělí. Rozpoznávací znamení nemusí být jizvy, i ty může antikrist napodobit (srov. Mt 24,24). Rozhodující je to, jak se Pán Ježíš vrátí. „Hle, řekl jsem vám to předem. Řeknou-li vám tedy: »Pohleďte, je na poušti!« nevycházejte; anebo: »Hle, je na tajných místech,« nevěřte. Neboť jako blesk vychází od východu a září na západ, takový bude i příchod Syna člověka.“ (Mt 24,25-27) Pravý Kristus přijde ve veliké moci a slávě, viditelně pro celý svět v jediném okamžiku: „Potom se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvílet a spatří Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.“ (Mt 24,30)

Protože se Pán Ježíš nevrátí v lidské ponížené podobě, ale přijde na nebeských oblacích v slávě, byli, jsou a budou všichni ti, kdo se v průběhu dějin za Něho vydávali, vydávají a budou vydávat, lžikristové.

Také antikrista lze takto identifikovat a dále podle číselné hodnoty (666) jeho jména nebo titulu (Zj 13,18). Lžikristové zde byli od počátku Církve a jsou zde podnes, v současné době se však jejich počet množí a také počet jejich přívrženců. Vyjmenujme alespoň některé:

Jiddu Krishnamurti (1895-1986), hinduistický chlapec, kterého od roku 1910 propagovala Annie Besantová, prezidentka teozofické společnosti, jako „Mesiáše“, který se vrátil, jako „Lorda Maitreyu“ a „světového učitele“.

San Myung Mun (nar. 1920), Korejec, který tvrdí, že je „Boží syn“ a „Vítěz nad satanem“. Oženil se po čtvrté v roce 1960 a prohlásil tuto svatbu za „svatbu beránkovu“ dle Zj 19.

Nejnebezpečnější je „Kristus Nového věku“, který je zatím anonymní. Má přinést světu mír a bezpečí a má být identický se všemi postavami různých náboženství, takže by to měl být Maitreya-Buddha pro buddhisty, Imám Mahdi pro muslimy a Krišna pro hinduisty. Tento názor získal přívržence daleko mimo kruh členů teozofické společnosti a Nového věku. Tato postava má však ve skutečnosti všechny znaky toho v Bibli předpovídaného antikrista.

Nepravé postavy falešných mesiášů poměrně snadno Bible znalí věřící rozpoznají. Horší je to už s falešnými proroky. Přicházející Pán Ježíš Kristus je jen jeden a jednoznačně poznatelný, ale praví a falešní proroci se v dějinách často vyskytovali zároveň (viz Jr 8,10 násl.; 23,9 násl.; 26,28). Proto nás Písmo vyzývá: „... zkoušejte duchy, zda jsou z Boha, neboť do světa vyšlo mnoho falešných proroků.“ (1J 4,1) Poselství falešných proroků lze identifikovat následovně:

- Bud' k Bibli něco přidávají, nebo z ní něco vynechávají (viz 1K 4,6; 2J 9; Zj 22,18-19).
- Vymýšlejí učení, která jsou v rozporu s jednoznačným smyslem a souvislostmi Bible (Ga 1,6 násl.).
- Pomíjejí základní pravdy křesťanské víry, zapírají Pána Ježíše a Jeho dílo, především Jeho božství, Jeho vtělení, smírčí obět' na kříži a zmrtvýchvstání v těle (1J 3,22 násl; 4,2 násl; 2J 7; 2Pt 2,1; Ju 4).

- Jejich výroky jsou směsí pravdy a lži a svedou mnohé (J 8,44; 2K 11,14).
- Vynášejí předpovědi do budoucnosti s nárokem, že jim to zjevil Pán („Pán mi řekl...“, „Pán mi zjevil...“) a jejich proctví se neplní (Jr 28,9).
- Libují si v krásných slovech a mnoho slibují (Mt 7,15).
- Jejich učení často (ne vždy) je plné evangelia míru, lásky, harmonie, jednoty a tolerance (Jr 6,13 násl.), jindy opět přehnaných proctví o Božích soudech.

Falešný prorok nemusí mít všechny uvedené znaky. Stačí však *jeden* a můžeme si být jisti, že se jedná o falešného proroka. Falešné proroky najdeme zejména mezi zakladateli hnutí s novými zjeveními a v sektách, které staví „zjevení“, „vidění“ a „poznání“ nad Bibli nebo vedle Bible, Písmo převracejí a v mnoha bodech Písmu odporují. Uvedu některé klasické příklady falešných proroků, kteří založili určitá hnutí:

Joseph Smith (1805-1844), zakladatel Mormonů, přidal k Bibli „Knihu Mormon“, kterou prý z pověření anděla našel na zakopaných zlatých listech a pomocí „prorockých brýlí“ přeložil. V učení mormonů je mnoho prvků svobodného zednářství, magie a spiritismu (např. chrám jako prameniště a kněžství jako potrubí „nebeských“ sil, zástupný „křest“ za mrtvé, tajné rituály atd.). Typický znak sekt – tedy i mormonů – je heslo: „Bible a...“ nebo „Ježíš a...“ něco jiného. Už neplatí zásada „Jedině Písmo, jediné Kristus, jediné milost a jediné vírou“, ale vždycky je tam něco navíc.

Mary Bakerová-Eddyová (1821-1910), zakladatelka „Křesťanské vědy“ („Christian Science“) označila svoji knihu „Věda a zdraví“ jako „klíč k Písmu svatému“. Podle jejího učení, ovlivněného hinduismem a mesmerismem, je skutečná podstata světa a člověka dokonalá. Hřích, nemoc a smrt jsou „omyly“, spočívající na nedostatečném poznání dokonalosti. Ježíš byl pouze „učitel“, který nám ukazuje cestu k překonání těchto „omylů“.

Baha u'llah (= **Mizra Husayn Ali**: 1817-1892), „prorok“ baháismu, propagoval ve svých spisech jednotu všech národů a náboženství. Tvrdil o sobě, že je ten šíitskými muslimy očekávaný

Imám Mahdí, posel Alláhův, k jehož předchůdcům patřili Mojžíš, Zarathustra, Buddha, Mohammed a také Ježíš Kristus.

Charles Taze Russell (1852-1916), zakladatel hnutí „vážných badatelů Bible“ (od r.1931 „Svědkové Jehovovi“), vypočítal začátek mesiášské říše Kristovy na rok 1914 – a vypukla první světová válka. Podobné výpočty jeho následovníků na roky 1918, 1925 a 1975 se také nevyplnily.

Rudolf Steiner (1861-1925), zakladatel antroposofie, četl jasnovidecky v neviditelné „Akašové kronice“, pronikl tak do „vyššího světa“ a obdržel „páté evangelium“ s velmi okultním rázem obrazu Ježíše.

Gabriela Witteková (nar. 1933) má od smrti své matky v roce 1970 styky se spiritistickými kruhy, tvrdí, že od roku 1975 skrze ni mluví k lidstvu „Kristus“. Označuje se za „prorokyni“ hnutí založeného r. 1977 s názvem „Heimholungswerk“ (Dílo návratu domů), později zvané „Univerzální život“ nebo „Církev vnitřního Kristova Ducha“. Její učení má prvky spiritistické a převzaté z východních náboženství (astrální tělo, rozšiřování vědomí, léčení ducha, vegetariánství a převtělování).

Všichni tito falešní proroci získali četný zástup přívrženců. Vedle nich vystupují různí ojedinělí proroci, většinou spiritistická media, kteří kolem sebe shromáždí skupinu zájemců (např. Jakob Lorber a Edgar Cayce). S velkou opatrností musíme také zkoumat výroky sdílené v první osobě jednotného čísla, jako by mluvil Pán Ježíš nebo Otec či Duch svatý. Protože falešní proroci a falešná proroctví se mohou vyskytovat všude, je třeba zkoumat na základě jasného a nepřekrucovaného slova Písma každé proroctví.

Mocné bludy a bludná učení

Za bludnými proroctvími stojí duch bludu, duch zdola. Ten podněcuje bludy a sekty, aby Církev rozdělil a odvedl mnohé od cesty k životu. Není proto jen mimo Církev, ale ještě mnohem více je činný uvnitř Církve. Je jistě velmi smutné zjištění, že mnohé bludy začaly v oblasti Církve a teologie (viz 1J 2,19). „*Přišel totiž čas, aby soud začal od Božího domu... Buďte strážliví, bděte; neboť*

váš protivník ďábel chodí kolem jako řvoucí lev a hledá, koho by spolkl. Vzepřete se mu jakožto silní ve víře!“ (1Pt 4,17; 5,8-9)

Bible pro poslední dny předpovídá nárůst bludů, jak to dnes zakoušíme: „*Neboť nastane čas, kdy nebudou snášet zdravé učení, ale budou si podle vlastních chutí shromažďovat učitele lechtající jejich sluch. Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím.*“ (2Tm 4,1-3; viz 2Te 2,9-12) Taková bludná učení posledních dnů mají např. následující znaky:

- Přednášejí vymyšlená učení a prázdná slova (viz 2Pt 2,3.17-19; Ju 12-16).
- Rouhají se živému Bohu, kterého neznají (viz 2Pt 2,10 násl.; Ju 8.10).
- Zvěstují falešnou svobodu (viz 2Pt 2,19; Ju 4).
- Často (ne vždy) vedou nemorální život a svedou mnohé k nemravnosti (viz: 2Pt 2,2.13-18; Ju 8.12).
- Usilují o peníze a o úctu lidí (viz 2Pt 2,3; Ju 11.16).
- Jejich vinou je křesťanská pravda potupena (2Pt 2,2).
- Jsou tělesného smýšlení, nemají Božího Ducha (viz Ju 19).
- Usilují o „vyšší poznání“ vlastní silou a posmívají se prostým věřícím (viz 1Tm 6,20).
- Propagují falešné cesty spásy, např. odmítají manželství a zakazují určité pokrmy (viz 1Tm 4,3).
- Zbožnost provozují jako řemeslo (viz 1Tm 6,5).
- Milují hádky a sváry o učení, zapřičiňují roztržky (viz 1Tm 6,4 násl.; 2Tm 2,14; 2,23; Tt 3,9; Ju 19).
- Posmívají se věřícím, kteří očekávají návrat Pána Ježíše (viz 2Pt 3,3 násl).

Je jistě matoucí, že mnohá bludná učení obsahují i pravdivé prvky. To je právě začátek svodu: směs pravdy a lži. Tak marxismus bojuje za práva dělníků, feminismus za práva žen. Teologie „Bůh je mrtvý“ je silně zaměřená humanisticky a propaguje lásku k bližním. Jak je důležité za těmito v popředí (z části) dobrými cíli rozpoznat antikristovské zaměření, stojící proti živému Bohu Bible a Jeho Synu Ježíši Kristu. Ve vší krátkosti některé takové směry:

- **Marxismus:** Člověk nahradil Pána Boha, třídní boj nahradil vykoupení a beztřídní společnost nahradí ráj.
- **Neomarxismus:** Člověk nahrazuje Boha, stále diskuse nahrazují zjevení, potřeby nahrazují morálku.
- **Teologie mrtvého Boha:** Člověk nahrazuje Boha, lidské aktivity nahrazují Boží dílo, lidská solidarita nahrazuje Boží království.
- **Feminismus:** Ženská božstva mají nahradit Boha Otce, menstruační krev ženy nahrazuje krev Ježíšovu, lesbické vztahy nahrazují manželství.
- **Kulty guruů z Dálného východu:** Místo Pána Ježíše nastupuje guru, místo oběti smíření Pána Ježíše na Golgotě na kříži nastupují sebespasitelné náboženské praktiky, místo křesťanské etiky nízká morálka (např. *Bhagwan* nebo *Childern of God*), nebo nesprávná přehnaná askeze (např. *Hare Krišna* a *Ananda Marga*).
- **New Age:** Na místo živého Boha nastupuje neosobní magická síla, na místo smírčí oběti Pána Ježíše sebevykoupení duchovními technikami a reinkarnací, místo křesťanské pravdy všeobšáhá jednota národů a náboženství, která vrcholí novou antikristovou stavbou babylonské věže.
- **Ekumena:** Místo pokoje s Bohem nastupuje smíření všech náboženství, místo křesťanské pravdy nastupuje náboženská jednota, místo mesiášské říše míru Ježíše Krista „světové společenství“, které ústí do antikristovství.
- **Islám:** Na místo trojjediného osobního, hříchy odpouštějícího Boha Bible nastupuje neosobní Alláh Koránu, místo Božího Syna antikristovský prorok Mohamed, místo osvobozující oběti Ježíše Krista nastupuje pokus o sebevykoupení dodržováním pěti sloupů islámu: recitování vyznání víry v jediného boha Alláha a jeho proroka Mohameda, modlitba, půst, dávání almužen a pouť do Mekky.

Vedle zmíněných směrů se v 19. a ve 20. století rozšířily ty nejdobrodružnější bludy, zejména prostřednictvím masových sdělovacích prostředků. Jsou to tvrzení, jako že Pán Ježíš nikdy nežil, nebo bohové astronauti (Erich v.Däniken), Pán Ježíš prý byl po

svém ukřižování v Indii, Bibli prý lze vykládat jen hluboce psychologicky (Eugen Drewermann), Ježíš prý byl jen obyčejný člověk a žádný Bůh, a mnoho podobných nesmyslů. Podobné zkracování a falšování obrazu Boha a Ježíše jsou obsahem řady knih, např.: „Nahý Bůh“, „Buddha Ježíš“, „Psychoterapeut Ježíš“, „Ježíš, první nový muž“ nebo různé muzikály, filmy apod. jako např. „Jesus Christ Superstar“, které snižují Pána Ježíše na svět-skou úroveň a naprosto falšují Jeho podstatu.

Kdo zná Bibli, pozná rozdíl mezi Ježíšem Bible, pravým Božím Synem a pravým člověkem (viz J 1,1.14; Ř 1,3násl.; Fp 2,6-11; Zj 19,11-16; 22,13.16). Ale čím dál víc se používá všech sdělovacích prostředků, aby se šířila taková bludná učení a rouhání. Křesťanská vysílání se – alespoň v německy mluvící Evropě (např. agitační pošta Evangelické aliance „Kraft zum Leben“ = Síla k životu) – z veřejnoprávní TV vytlačují. I to je aktuální znamení doby, jak jednoznačně jsou obsazovány kanály naší televize. Kdo se bez kompromisů drží Pána Ježíše, sklízí jen unavené úsměvy. Je nám jasné, která bije? „*Proto bděte, neboť nevíte, ve kterou hodinu přijde váš Pán.*“ (Mt 24,42)

Člověk posledních dnů

Pomocí protikladů „ducha doby“ a Bible uvedu jen některé příklady pro ověření, jak dalece je takové chování patrné v naší společnosti:

- Říká se: „Všecka náboženství přece uctívají téhož boha. Duchovno je všeobsáhlé. Vy křesťané jste přece tolerantní!“ – Bible říká: „*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh... Nebudeš mít jiného boha mimo mne.*“ (Ex 20,2-3)
- Říká se: „Absolutní pravda neexistuje, je třeba trvale diskutovat. Jsme na cestě učení a hledání.“ – Pán Ježíš říká: „*Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.*“ (J 14,6) A také, že Boží slovo „*je pravda*“ (J 17,17).
- Říká se: „Bůh – to je vesmír, rostliny, zvířata. Bůh jsem já. V každém z nás je dobrá jiskra.“ – Bible říká: „*Nezneužijíš jména Hospodina, svého Boha.*“ (Ex 20,7)

- Říká se: „Zavedeme pracovní neděle, i kdyby to šlo jinak. Zavedeme prodejní neděle, hlavně, když rostou zisky a produktivita.“ – Bible říká: „*Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.*“ (Ex 20,8-11)
- Říká se: „Moderní je antiautoritativní výchova. Děti potřebují kritickou dospělost. Rodiče se mají stáhnout, jakmile to děti požadují.“ – Bible říká: „*Cti svého otce i matku.*“ (Ex 20,12)
- Říká se: „Ochrana života je dobrá věc – ale jen pokud to nestojí v cestě mé seberealizaci. Kdo smí žít, určím sám. Mé břicho patří mně.“ – Bible říká: „*Nezabiješ.*“ (Ex 20,13)
- Říká se: „Dělám si, co mě baví. Nač manželství? Manželství bez oddacího listu, volná láska, homosexuální vztahy – to je moderní.“ – Bible říká: „*Nesesmilníš... Utíkejte před smilstvem!*“ (Ex 20,14; 1K 6,18)
- Říká se: „Vlastnictví je zlodějna, přežitek kapitalismu! Pryč s tím! Co je tvoje, je i moje!“ – Bible říká: „*Nepokradeš.*“ (Ex 20,15)
- Říká se: „V oč horším světle je ten druhý, o to lepší jsem já. Když na něho nenajdu nic v jeho papírech, tak si něco vymyslím. Noviny to rády přijmou.“ – Bible říká: „*Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.*“ (Ex 20,16)

Jistě, mnohé z těchto jevů – zejména v oblasti morálky – byly v minulých stoletích snad až do padesátých let minulého století prostě nemyslitelné nebo aspoň je společnost netolerovala. Uvažujeme-li, kdy se tato situace téměř najednou změnila, dojdeme do druhé poloviny šedesátých let minulého století. Zdá se mi, že to má souvislost s proroctvím v Lukáše 21,24: „*A budou padat ostrím meče a jako zajatci budou odvedeni mezi všechny národy a po Jeruzalému budou šlapat pohané, dokud se časy pohanů nenaplní.*“ V roce 1967 bylo během Šestidenní války dobyt Jeruzalémské Staré Město. Generál Moše Dajan stanul před Zdí nářků a zvolal: „Už se odsud nikdy neheme!“ Jeruzalém už není pošlapáván od *gojim*, od nežidovských národů. Období pohanů skončilo a je úžasné, kolik se toho v národech světa během šedesátých let opravdu změnilo. Musíme se ptát: Je to náhoda, nebo naplnění

tohoto proroctví? Do té doby např. v souvislosti s odpadnutím od víry spadá začátek následujících vývojových trendů:

- 1966: V Kalifornii byla oficiálně povolena první satanská církev.
- 1966: Také v Kalifornii začala vlna hippies, drog a sexu, která brzy zachvátila polovinu světa.
- Pohanské kultury z Dálného východu („náboženství mládeže“) začaly pronikat do západního světa, především *transcendentální meditace* (= TM gurua Mahariši Maheš Jogi; na západě od r. 1958, ale další rozšíření až od „zasvěcení“ Beatles v srpnu 1967), *Hare Krišna* (na západě od r. 1965), *Children of God* (od r. 1968), *Divine Light Mission* (od r. 1971) a *Bhagwan* (od r. 1974).
- 1966: Mao vyhlásil v Číně „Velkou proletářskou kulturní revoluci“. Začalo obrovské pronásledování křesťanů.
- 1967/68: při studentských revoltách neomarxistického ražení byl propagován už jen autonomní, sám o sobě rozhodující člověk, oprostěný od veškeré státní i Boží autority. Dnes jsou ti bývalí studenti na generálních a vedoucích postech ve státu a společnosti.
- Zároveň se psychokultury a techniky, které mají za cíl lidi dostat na stejnou úroveň, jako např. skupinová dynamika, stávají pro čím dál více lidí náhradním náboženstvím.
- 2. červen 1967 se počítá za hodinu zrodu německého terorismu. Tehdy byl zastřelen při demonstraci student Benno Ohnesorg.
- Koncem šedesátých let prožili mnozí z pozdějších předních myslitelů hnutí New Age, které je okultní směsí všech náboženství, své dálnovýchodní „odlehčení“, např. Fritjof Capra, Michael Murphy a Carl Friedrich von Weizsäcker.
- Roku 1968 byl v New Yorku založen „Spolek pro povolení potratů“ („National Association for Repeal of Abortion“ – NARAL). Toto símě smrti mezitím vzešlo v mnoha zemích. (Jeden ze zakladatelů NARAL, prof. dr. Bernard Nathanson se stal mezitím rozhodným odpůrcem potratů. Sám natočil známý film „Němý výkřik“.)

Otřesná, ale s biblickým proroctvím shodná je skutečnost, že mnohé z těchto trendů nacházejí kladný ohlas v církvi:

- Tak v roce 1968 proniklo do církve „moderní pastorační hnutí“ se svou technikou skupinové dynamiky (s heslem „Cítit místo myslet“) a se svým důrazem místo na teologické zvěstování na psychologické poradenství, místo na zjevení na zkušenosti, místo na Boží slovo na lidské slovo.
- Roku 1965 skončil v Římě Druhý vatikánský koncil katolické církve. Usnesl se na další otevřenosti vůči světu a nekřesťanským náboženstvím („aggionarmento“). Svůj první otřesný vrchol našla tato otevřenost r. 1986 v mezináboženské „modlitbě za mír“, konané v Assisi. Od té doby se konaly další takové „modlitby za mír“ – v jasném rozporu s prvním příkázáním – např. v lednu 2002 opět v Assisi na pozvání papeže Jana Pavla II.
- Na čtvrtém zasedání r. 1968 v Uppsale došlo i v „Ekumenické radě církví“ k dramatické změně kurzu. Vedle mezicírkevního dialogu nastoupil i dialog s nekřesťanskými náboženstvími a ideologiemi. Místo biblického pověření („*Čiňte mi učedníky všechny národy!*“ Mt 28,19) zaujala víc a víc myšlenka „sekulárně humánního celosvětového společenství všech ras, národů a kultur“. V sedmdesátých letech vzniklo Lausanské hnutí jako alternativa ke Světové radě církví, aby se misijní poslání mohlo dál rozvíjet, ale i toto hnutí je podobně jako Evangelická aliance ohrožováno ekumenickými změkčovacími tendencemi.

Když sledujeme ten velký počet vývojových aktivit v časově tak omezeném úseku, jsme nejdříve zaraženi. A přece je jasné, že všechny směřují ke stejnému cíli: pryč od živého Boha Bible a Jeho pořádků. Začalo v této době (tj. v šedesátých letech dvacátého století) to „velké odpadnutí“, o kterém mluví Bible (viz 2Te 2,3)? Mnozí vykladači to nevyklučují. Evangelista Alexander Seibel ve svém velmi rozšířeném spisku „Bible osvěcuje pozadí terorismu“ také poukázal na shora jmenované vývojové tendence. Vidí jejich nakupení a načasování také v úzké souvislosti s citovaným textem Lukáše 21,24. Seibel také poukazuje na nakupení zemětře-

sení a přírodních katastrof právě od šedesátých let dvacátého století a říká: „Z tohoto hlediska je velmi zajímavé si všimnout, kolik událostí se nakupilo kolem roku 1967, toho roku, kdy byl znovu sjednocen Jeruzalém. Pán Bůh má jedno „až“ ve svém jednání s Jeruzalémem a národy... Z toho bychom měli poznat, že a proč to s národy v celosvětovém měřítku jde čím dál rychleji z kopce.“

Znamená, že „když se naplnil čas pohanů“, přestává Pán Bůh od roku 1967 žehnat pohanským národům, aby se s požehnáním sklonil k Izraeli? Nemyslím, že je tomu tak, vždyť od té doby (1967) bylo v pohanských (nežidovských) národech nejedno probuzení, zatímco v Izraeli nikoli. Přece však se od té doby „křesťanský Západ“ vnímatelně „odkřesťanštil“. Situace se čím dál tím víc zhoršuje. Ten morální úpadek, který v posledních letech prožíváme, jsem kdysi vyjádřil pod nadpisem „Úmrtní oznámení křesťanského Západu“:

Sodoma a Gomora dnes: Nejdříve se povolilo rouhání, pak pornografie, pak potraty. Nyní jsou to homosexuálové a lesby – brzy polygamie a eutanásie, incest a sodomie. Pořadí je neodvratné: spád zla v posledních dnech. Půjde-li to tak dál, dosáhne lidstvo stejného stavu jako lidstvo před potopou a v Sodomě a Gomoře před svým zánikem. Pak už existuje jen stupňování směrem dolů: celosvětové veřejné vzývání satana a antikrista.

„Avšak Boží pevný základ zůstává stát a má na sobě tento nápis: »Pán zná ty, kdo jsou jeho« a »Ať odstoupí od nepravosti každý, kdo vyslovuje Kristovo jméno.«“ (2Tm 2,19)

Kontakt s temnotou

Protože je člověk bytostně náboženský, nastoupí tam, kde se vytratí víra v Pána Boha, nikoli nevěra, ale negativní forma víry: pověra, okultismus, čarování. Člověk už svoji důvěru neupírá k živému Bohu. Není ochotný podříditi svoji vůli Boží vůli („Bud' vůle Tvá!“ Mt 6,10). Raději zaklepe na dveře, kde si myslí, že najde rychlé a automatické splnění svých přání („Bud' vůle má!“).

Spojuje se tak, často aniž by to tužil, s mimobožskými mocnostmi, které mu slibují splnění jeho přání. Používá různé jasnovidecké, magické a spiritistické praktiky, aby uspokojil svoji touhu po vědění, moci a uzdravení.

Bible jasně ukazuje, že za vším tím chtěním „být jako Bůh“, za všemi praktikami, které překračují meze lidského bytí a poznání, je satanovo umění svádět a působení jeho démonických duchů (srov. Gn 3,5). Bible jasně varuje před okultními praktikami ve 3. Mojžíšově 19,26.31: „... *nebudete se obírat hadačstvím ani věštěním... Neobrabejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.*“ (Také: Dt 18,9-14; 2Kr 23,4 násl.; Iz 47,12-14; Sk 19,13; Ga 5,19-21; Zj 21,8; 22,15.)

Apoštol Pavel předpovídá: „... *v posledních časech někteří odstoupí od víry, naslouchajíce bludným duchům a učením démonů.*“ (1Tm 4,1) Odpadnutí od Boha vyvrcholí v otevřeném vzývání satana a jeho pozemského vyslance antikrista (Zj 13,4).

Že se v roce 1966 směla v Kalifornii oficiálně založit satanská církev a od té doby se rozšířit do mnoha zemí, ukazuje, že základna pro kult satana je zde. Satanské mše jsou na školách čím dál populárnější, satanovy symboly jako pěticipá hvězda (pentagram, druidský znak ptačí nohy) a číslo 666 se rychle šíří, v neposlední řadě vlivem různých známých rockových skupin, které se upsaly ďáblu.

Zatím je to ovšem jen menšina, která uvědoměle vzývá satana. Nesmíme ovšem přehlížet, že počet jeho neuvědomělých ctitelů je mnohem větší. Vždyť: „*Sám satan se vydává za anděla světla. Proto není nic zvláštního, jestliže se také jeho služebníci vydávají za služebníky spravedlnosti.*“ (2K 11,14-15) Toho „zlého“ by lidé hned tak neuctívali, ale když se vydává za dobrou, pomáhající sílu, nachází přívržence. Satan vězí za vším okultismem, za „černou“ stejně jako za „bílou“ magií, za vynucenými uzdraveními a „zjeveními“, za lžizázraky a lžiznameními, za čarováním v New Age a za fantastickou literaturou (např. Harry Potter, Pán prstenů). Přitom mnohé okultní praktiky vypadají docela nevinně. Většina lidí do nich sklouzne z čiré zvědavosti. Hýbání stolečku, sklenic, vy-

kládání karet a pendlování je na školách velmi oblíbené. Určité mládežnické časopisy rozsévají satanskou setbu rafinovaně zastřenou. Skoro ve všech novinách a časopisech jsou horoskopy. V Německu je nejméně dvojnásob tolik registrovaných jasnovidců jako evangelických a katolických farářů dohromady. To je věru eschatologická situace. Často satan prostřednictvím lidí šíří fascinující filozofické nebo náboženské systémy, které slouží k tomu, aby svedené odvedly od živého Boha.

Kontakt s temnotou, i když oděnou světlem, vede vždycky k duchovnímu zotročení. Jasně o tom svědčí stoupající počet depresí, poruch spánku, různé fobie (strachy) a nutkání k sebevraždě, které se dostávají po okultní činnosti. Psychoterapeutické ošetření zde nestačí. Jen Jediný může takto zatíženého člověka vysvobodit – Pán Ježíš Kristus. „*Na to je zjeven Boží Syn, aby zrušil skutky d'ábla.*“ (1J 3,8) Kdo svůj život odevzdá Pánu Ježíši, vyzná své okultní hříchy a pod vedením zkušeného poradce se všeho toho zřekne, bude svobodný a přejde z temnoty do pravého světla. Satan uteče, když nás vidí pod křížem a pod záštitou krve Pána Ježíše, na kříži za nás prolité.

Znamení v souvislosti s Církví

Pronásledování a svody

Satan používá dvojí strategii, aby Církev potíral: předně masivní nátlak zvenčí až k pronásledování a zabíjení. Kde to nepomáhá, sáhne k pasti podryvání a svádění. V souvislosti s touto dvojí strategií konstatuje velmi výstižně vykladač Bible Gerhard Maier:

„Svody jsou pro Církev mnohem nebezpečnější než pronásledování. Svody Církev rozštěpují, v pronásledování se projeví opravdovost, ve svádění naopak triumfuje to nepravé.“
(*Evangelium podle Matouše*, 2.díl, Neuhausen-Stuttgart, str. 272)

Protože je Církev velmi náchylná dát se v duchovní oblasti svést, varuje Pán Ježíš učedníky předně před lžimesiáši a lži-proroky. „Předuchovnělost“ a blouznění často končí v tělesnosti (viz 1K 5 a 14; Ga 3,3). Pro poslední dny je předpovězen nárůst svůdných znamení a zázraků. Ty zamílí pohled na zázraky Pána Ježíše a připraví senzacechtivé lidstvo na zázraky antikrista a falešného proroka (Mt 24,24; Zj 13,13). Zde je naléhavě potřebí rozeznávání duchů, aby se oddělilo pravé od nepravého (1J 4,1).

Jiné velké nebezpečí představuje pro Církev snaha přizpůsobit se duchu doby a světa. Přístupových cest je bezpočet, vyjmenujeme alespoň některé:

- Tzv. „moderní výklad Bible“, kde diktát autonomního rozumu potlačuje víru ve zjevení Boží a pozvedá kritiku Bible na normu; žel, kritika Bible pod neblahým nárokem na „vědeckost“ proniká i do evangelikálních seminářů a sborů; diskuse, které loni probíhaly, jsou o tom jasným dokladem. Evangelikálové se otevřeli „teologii historického kriticizmu“ (rozlišování zdrojů, pozdní datování biblických knih, Bible není

neomylná co do historických a přírodovědeckých údajů). Existuje též „chicagské prohlášení k biblické neomylnosti“, které ji odmítá a relativizuje. Kdo tento kurz kritizuje, je odmítán.

- „Evangelium pohody“, různá show, úspěch a senzace dominují a „kříž“, „pokání“, „soud“ a „závažnost následování“ už mezi nimi nemají místo.
- Směšování evangelia a biblických pravd s politickými, filozofickými, psychologickými, sociologickými a jinými poznatky ideologických systémů, které co do své základny jsou protikladem Bible.
- Úsilí o mezináboženskou a mezikonfesní ekumenu a o jednotu za každou cenu bez jasného biblického a reformačního článku „jedině Ježíš Kristus“, „jedině Písmo svaté“, „jedině vírou“ a „jedině z milosti“.
- Přizpůsobení životních návyků (mínění, morálka, móda, hudba) diktátu televize a ulice.
- „Evangelikální“ bylo kdysi označení pro křesťany věrné Bibli, kteří bez jakýchkoliv vynechávek či přídavků brali vážně Boží Slovo. Dnes je tento pojem silně nabobtnalý. V době, kdy je tolik potřebí být silný v odporu proti antikristovskému duchu doby, jsou mnozí evangelikálové mezi sebou rozhádaní, podvedení, přizpůsobení světu, ovlivnění duchem doby, s podlomenou vírou, bez odvahy a slabí. Důkazem jsou diskuse, rozkoly a skandály posledních let. Taková situace se může líbit leda *jedinému*: satanovi, který má málo času (Zj 12,12) a rád by své antikristovské vladaření pokud možno bez překážky rozšiřoval. Dále uvedu další příklady tohoto smutného stavu, o němž doufám, že se přece jen ještě změní.

V mnoha evangelikálních kruzích a sborech najdeme:

- uvolnění postoje absolutně věrného Bibli plíživým nebo otevřeným přizpůsobováním se systémům a výroklům biblické kritiky, např. relativizace biblického učení o stvoření, o Církvi a o posledních dnech;
- pronikání bludů z humanismu, feminismu a jiných ideologií;
- relativizace nebo znevažování biblických etických norem, na-

- příklad. nemanželské spolužití, rozvod na základě nějakého „rozkolu“, světské smýšlení, móda, hudba;
- nekoná se biblická kázeň ani u hrubých hříchů, které sbor ničí;
  - nadřazování vlastního (byť zbožného) „Já“ s jeho „potřebami“ nad majestát a svatost Boha;
  - nahrazování pravého biblického poradenství s vyznáváním hříchů, pokáním a odpuštěním metodami humanistické psychologie;
  - přejímání „kultury zábavy“ s různými show, technopárty do sborového programu;
  - posunutí evangelia do tržní sféry agresivní propagandou nakladatelství, vysoké gáže umělcům a neprůhledná, manipulující a nátlaková „sbírková kázání“;
  - zvěstování „evangelia prosperity“ a „evangelia blahobytu“;
  - nahrazování zvěsti čistého evangelia „románovou kulturou“;
  - čím dál větší úbytek biblické podstaty a vyučování do hloubky, aby byl prostor pro lidské zkušenosti a potřeby v mnoha nových křesťanských písních;
  - čím dál méně se hovoří o základních biblických námětech jako „hřích“, „kříž“, „závažnost následování“, „peklo“ a „věčné zahynutí“;
  - jednostranné zdůrazňování lásky a něhy Boží, bez důrazu na Boží svatost a závažnost Jeho soudu;
  - čím dál větší otevřenost pro ekumenu konfesí (z části náboženství vůbec), také a dokonce u vedoucích osobností evangelikálů;
  - znevažování těch křesťanů, kteří se drží jednoznačných zásad a norem Písma svatého a označování je za „předvčerejší“, „zákonické“ a „úzkoprsé“;
  - na místo biblického vyznávání a vzdorování zlu se dostalo nesprávně chápané úsilí o jednotu a harmonii;
  - naprosté podcenění biblické apologetiky (učení o rozlišování duchů a obrana víry).

V této souvislosti bych rád zmínil aktuální příklad z „Christivalu“. Na této obrovské mládežnické evangelikální konferenci,

kteřá se vřdy po několika letech koná v Německu, se očekává na 20 000 mladých lidí.

„Masy bouří, oslavují Ježíše... Obrovské nadšení Ježíšem ovládá oblast. Všichni jsou nadšení – euforie bez mezí – všichni, kromě Ježíše! Ten raději co nejrychleji vyklízí pole, protože o fanouřkovství vůbec nestojí.“

S tímto výrokem Klause Göttlera, zastupujícího předsedy mládežnického kongresu „Christival“ v říjnu 2002 v Kasselu, ze srdce souhlasím. Tyto věty napsal v časopise Christival č.2 (str. 3) v březnu 2002, vydaném nákladem 300 000 výtisků. Žel, mnohé další výroky a oznámení programů festivalu v tomto časopise už těmto větám neodpovídají. Když čtete program „festivalu“ (i ranní biblické studium se jmenuje „svátek Bible“, viz str. 6 a 7), získáte dojem, že se zde jedná spíš o nějaké párty, než o uctívání svatého Boha a Jeho Syna Ježíše Krista. Několik příkladů z tohoto časopisu:

„I když nastane noc, festival dávno ještě nekončí. Noční směnu začínáme písněmi „Tichá noc“, „Břeskňá noc“ a „Svatá noc“... Ultimatívní nabídka: kultura, drobné umění, bohoslužby, worship, chill out (pryč se sklíčeností), noční plavání, párty až do zamávání činí z každé noci nezapomenutelný zážitek (str. 7).

Plavecký festival: crazy hudba a svěží ráz, mokré akce a drsné efekty... aniž si namočíš nohy – tak si přibal plavky! (str. 9)

Ježíšův taneční pokus: Tanec a hip-hop párty s Ježíšem ve středu. Pořadat párty s Ježíšem, dát se jím nadchnout, tenhle festival tě rozhýbe. Horké Baets a tučné styly vytvoří vhodný rámeček. „Jesus first“ (Ježíš je první) zde znamená: groove (rysy) této párty určuje Ježíš a zve tě, aby sis našel vhodný základní rytmus pro svůj život (str. 9).

Welcome to Showbiz (Vítej na show...) Vezme se 100 % „opravdových hvězd“, stříkne se „Glamourem“, přidá se šálek „Games“, špetka „Akce“ a okoření se směsí plnou napětí s nezbytnými VIP a Promis. A ohňostroj zábavy je hotový: Christivalový showbiz festival! (str. 9).

Paráda smíchu: Festival pro všechny, kdo se rádi smějí!
Humor, vtipy a legrace bez přestávky! Kdo je u toho: Ježíš
Kristus, Arno Backhaus, Misteln, David Kadel, Stefan Schnei-
der, Katharina Bruderecková, Torsten Hebel a jiní! (str. 9)“

Mezi semináři se kromě mnoha dobrých nabídek najdou i tyto:
„S 402: aktuální program pro volný čas: Už jsi někdy trávil volno
ve stylu Harry Pottera? Hity z Bravo jako meditace? Nebo evan-
gelium jako mýdlo? Nápady ze včerejška pro zítřek“ – „S 403:
Hip-Hop taneční workshop“ – „S 409: Křesťan a bojové sporty
s Ježíšem jako prioritou v životě. Učíme se znát možnosti bojo-
vých sportů...“ (str. 14)

Tyto příklady ukazují, že v mnoha křesťanských kruzích byly
už dávno překročeny hranice ke světu, ba dokonce k okultismu
(Harry Potter, bojové sporty, extatická okultní hudba), či přímo
k rouhání (např. Paráda smíchu s Ježíšem jako účastníkem!).
Jazyk, jakým se zde jednotlivá čísla programu nabízejí, je mnohem
víc, než pouze nevkusný – je důkazem úplné duchovní plochosti a
chudoby mnoha křesťanských kruhů! Říkám to s velkým zármu-
tkem, protože jsem se dosud také počítal k evangelikálům a v dří-
vějších letech jsem také účinkoval na Christivalech, aniž bych
ovšem mohl mít vliv na jeho vývoj. Ba rmoutí mne to, že čím dál
více lidí v evangelikálních kruzích tento vývoj nepozoruje a je
v nebezpečí, že úplně ztratí úctu před Bohem. To nejsvětější sni-
žují na dobovou úroveň, což je pro opravdové křesťany pohor-
šením. Prosím, aby všichni účinkující a organizátoři Christivalu se
zamysleli nad následujícími otázkami. Je Ježíš Kristus předmět
zábavy – nebo je to svatý, neposkvrněný Boží Syn? Jsou náměty
jako „hřích“, „pokání“ a „kříž“ vhodné pro zábavné programy –
nebo je zde nespojitelný rozpor? Můžeme, smíme chválit Hos-
podina extatickými techno- a hip-hop rytmy – nebo spíše duchov-
ními písněmi, žalmy a chválami (Ko 3,16)? Evangelikálové, kam
spějete?

Rozlišení, které dr. A. V. Tozer už před mnoha lety vyjádřil
s ohledem na „starý a nový kříž“, se přímo prorocky hodí na
současný vývoj v evangelikálním světě:

„Zcela nepozorovaně pronikl v moderní době do mnoha věřících kruhů nový kříž... Ten starý kříž nemá se světem nic společného. Pro pyšnou Adamovu přirozenost znamená smrt... Ten nový kříž nestojí v protikladu ke světu. Je to vlastně přátelský kumpán, a když se mu správně rozumí, zdroj dobré, čisté zábavy a nevinného požitku. Nechává lidi žít si nerušeně. Životní motivace zůstanou nezměněné. Žije se dál pro své vlastní potěšení, jenže teď se zpívají křesťanské písničky, dívá se na křesťanské filmy, místo aby se zpívaly nevázané písničky nebo pil tvrdý alkohol. Důraz je stále ještě na požitku, ačkoliv nyní je to požitek na morálně vyšší úrovni, pokud vůbec nedosáhl dokonce úrovně intelektuální.“

Na adresu kazatelů Tozer píše:

„Zvěstování, které káže laskavé paralely mezi Boží a lidskou cestou, je z biblického hlediska falešné a příšerný přečin na srdcích posluchačů. Kristova víra vůbec neprobíhá paralelně se světem, ale rozděluje ho. Když přijdeme ke Kristu, nepozvedáme svůj starý život na vyšší úroveň, ale necháváme ho na kříži. Pšeničné zrno musí padnout do země a zemřít. My, kdo hlásáme evangelium, nemusíme si připadat jako veřejní zprostředkovatelé, kteří mají mezi Kristem a světem vytvořit dobrý vztah. Nesmí nás ani napadnout, že bychom měli Krista přizpůsobovat pokroku, veřejnému mínění, sportu či modernímu vzdělání. Nejsme nějací diplomati, nýbrž proroci, a naše poselství není žádný kompromis, ale buď, a nebo!“

Jsme ještě dnes vůbec schopni slyšet tento varovný hlas? Takový vývoj jistě ještě nezasáhl všechny „evangelikální“ sbory a díla, alespoň ne v takovém rozsahu. A přece se musíme ptát: Budou křesťané, kteří uctívají takové ubohé a zploštělé „křesťanství“, vůbec schopni odolat antikristu a jeho předchůdcům?

Svody začínají většinou tam, kde je praktikování křesťanství státem dovoleno, v jiných zemích zápasí křesťané s pronásledováním. Možná se to lidem naší „moderní doby“ zdá nepředstavitelné, a přece ve 20. století bylo nejhorší pronásledování křes-

ťanů všech dob. Náboženští statistikové Barret a Johnson odhadují počet kvůli víře zabitých křesťanů od roku 33 do roku 1990 na 40 milionů. Z toho připadá 27 milionů (tedy asi 2/3) na léta 1900 až 1990 – neuvěřitelné vystupňování! Dle údajů Světové evangelické aliance, která odhaduje počet usmrcených křesťanů ve 20. století mnohem výše, vešlo dvacáté století do dějin jako „století mučedníků“. Jen během pronásledování křesťanů za 26 roků vlády diktátora Stalina zahynulo více křesťanů, než za celá první tři století po Kristu v římské říši. Podobně je tomu s pronásledováním křesťanů v Číně za vlády Mao Ce-tunga. Křesťané obětovali svůj pozemský život v komunistických diktaturách, v islámských státech, pracovních táborech a v mučírničkách zneužívané psychiatrie. K nejkrvavějším pronásledovatelům Židů a křesťanů patřili mimo Stalina a Maa: Lenin (SSSR), Hitler (Německo), Ceausescu (Rumunsko), Hodža (Albánie), Idi Amin (Uganda) a Kim Il Sung (Severní Korea).

Ve východním bloku se koncem osmdesátých let 20. století po pádu železné opony situace poněkud uvolnila, zato ve zbývajících komunistických státech jako Čína, Severní Korea, Vietnam a Laos i v mnoha islámských zemích vybuchují opakovaně nové vlny pronásledování. Státy jako Alžírsko, Írán, Libye, Saúdská Arábie a Turecko jsou země s největším útlakem křesťanů. V roce 1980 vydala „Panislámská konference“ konaná v pákistánském Lahore následující tajné usnesení:

„Celá oblast (Blízký východ, pozn. autora) musí být do roku 2000 úplně islámská, a to tak, že na Středním východě musí být všichni žijící, kteří se nestali muslimy – koptští křesťané v Egyptě, křesťané v Iráku, Íránu, Turecku, Libanonu, Sýrii... a Izraelci úplně vyhlazeni.“

V té míře se to, díky Bohu, nestalo. Výsledky jsou i tak dost hrozné. 24 vlád afrických zemí se v létě 1990 semklo do „Organizace islám v Africe“ (IAO). Na zakládajícím sezení bylo usneseno, že do vedoucích vládních míst budou dosazováni pouze muslimové, zavede se islámský právní řád „šaría“ a křesťanství a jiná nemuslimská náboženství se zlikvidují. Podle střízlivých od-

hadů bylo jen v Súdánu během občanské války, která trvá od roku 1982, vyvražděno půl až jeden milion křesťanů. Mnozí byli odvezeni do otroctví a z části Západem za drahé výkupné osvozeni. Děti z křesťanských rodin jsou loupeny a odvlékány do islámských rodin, kde jsou násilně islamizovány, aby později jako vojáci bojovali proti křesťanům.

Pán Ježíš předpověděl svým učedníkům: „*Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že mne měl v nenávisti dříve než vás... Jestliže pronásledovali mě, budou pronásledovat i vás.*“ (J 15,18.20) „*Tehdy vás vydají soužení a budou vás zabíjet a budete nenáviděni všemi národy kvůli mému jménu.*“ (Mt 24,9) Ale odměna těch, kdo věrně vytrvají, je veliká: „*Nic se neboj toho, co máš vytrpět. ... Bud' věrný až do smrti a dám ti korunu života.*“ (Zj 2,10) V zemích nejtvrďšího pronásledování, jako v bývalém SSSR nebo v Číně, Církev nejen přežila, ale dokonce vzrostla a duchovně vyzrála a zesílila. Věřící Němci z Ruska a Rumunska, kteří po pádu železné opony přišli na Západ, jsou opravdu působivým příkladem niterné lásky k Pánu Ježíši, která právě v ohnivé peci soužení vzplála a byla pročištěna. Opravdu platí: „*... ale radujte se z toho, že jste účastníky Kristových utrpení, abyste se s jásotem radovali i při zjevení jeho slávy.*“ (1Pt 4,13)

Bez zákona a lásky

Snad to nejotřesnější, co je předpovězeno pro poslední dny, je odpadnutí mnoha křesťanů od víry, od Božích řádů a od lásky k Bohu a lidem, a to pod nátlakem světa křesťanství nepřátelského: „*Tehdy se mnozí pohorší a budou se vzájemně zrazovat a nenávidět jedni druhé a povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé. A protože se rozmnoží nepravost (doslovně bezzákonnost), láska mnohých vychladne.*“ (Mt 24,10-12) Je to opravdu závažné falšování biblického poselství, když se Boží láska agapé zvěstuje jako sentimentální láska ke všem – nebo dokonce jako všecka náboženství stmelující láska, sbratřující všechny lidi. Je tak zvěstován pravý opak. Nikdy! Láska způsobená Duchem svatým děkuje Hospodinu za dar vykoupení a zachovává Jeho zákony. Lásku a

poslušnost Božích řádů nelze od sebe oddělit. Láska se konkretizuje dobrými skutky: „*Láska nepůsobí bližnímu nic zlého; plností Zákona je láska.*“ (Ř 13,10) „*Neboť to je láska k Bohu, abychom zachovávali jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká.*“ (1J 5,3; viz také Ga 5,6; Žd 10,24; Jk 2,17)

Správně napsal Gerhard Maier: „Láska vychladne, když se emancipuje od poddanosti Božím přikázáním.“ Bezzákonnost znamená, že evangelium „... oprostěné od Božího zákona, proměněné tak v nízkou, lacinou milost pod nabubřelým pojmem svobody všechno dovoluje... Bezzákonnost se často projevuje v oblasti sexu a manželství... Vede dále k uvolnění lidských vírou nesených svazků v rodině a v církvi. Ničí důvěru, spolehlivost, pokoru, povinnost, oddanost a poslušnost... Pojem ‚vychladnutí‘ odráží vítězství ledového egoismu a prázdných frází.“ (G. Maier, Matoušovo evangelium str. 278 násl.) Jinak řečeno: Princip požitku – i v křesťanských sborech – vytlačuje Boží přikázání i lásku k Bohu a lidem. Všecko se točí jen kolem vlastního Já. Sebeurčení, sebeuskutečnění a sebeláska se stávají klíčovými pojmy. Rubem toho je ovšem izolace a osamění. „Nikdo se o mne nezajímá“ – takové volání o pomoc se čím dál hlasitěji ozývá i v křesťanských společenstvích. Obávám se, že velký nárůst duševních nemocí, odluk a rozvodů v posledních desetiletích souvisí právě s tím „ochladnutím lásky“, o němž hovořil Pán Ježíš.

Naštěstí není ten obraz tak jednoduše černý. Láska sice v „mnohých“ ochladne, ne však ve všech (Mt 24,12). Vždycky zde budou nesobečtí Boží poslové – jistým způsobem „andělé v lidské podobě“ - kteří budou nezištně sloužit druhým. Budou Pánu Ježíši věrní. Jim platí zaslíbení: „*Kdo však vytrvá až do konce, ten bude spasen.*“ (Mt 24,13)

Nevěsta proti Babylonu

Odpadnutí od víry jednotlivců se sumarizuje v odpadnutí od víry celých církví. „Nevěstka Babylon je zesvětštělá církev“, napsal v 19. stol. profesor teologie Carl August Auberlen v souvislosti se Zjevením 17 (*Prorok Daniel a Zjevení Janovo*, Basilej

1857, str. 314). A učitel Bible René Paché výstižně poznamenává: Nevěstka Babylon „nepředstavuje toliko jednu určitou skupinu odpadlých, ale všechna falešná náboženství světa. Bylo mnoho špatných křesťanů u katolíků, ale stejně tak u protestantů, u ortodoxních a jinde. Duchovního cizoložství se dopouštějí všichni, kdo dělí své srdce mezi Pána Boha a svět (Jk 4,4); ti, kdo přísně dogmaticky odmítají obrácení; ti, kdo se vzdalují od víry v Bibli, když popírají božství Pána Ježíše a smírčí moc Jeho krve; všichni, kdo pronásledují jinověrce“ („*Návrat Ježíše Krista*“, Wuppertal, 11. vyd. 1987. str. 176 násl.).

„Ta ‚velká nevěstka‘ je odpadlá církev, která se zaslíbila Kristu jako Jeho vlastnictví a nyní cizoloží se světem.“ Je to „obraz zevnějštlého náboženství... světský systém duchovního zmatení, pokryteckého požitkářství a církevní korupce v celé její ohavnosti“ (tamtéž str.168).

Tato církev posledních dnů se v celé své zkaženosti projeví až v antikristovském velikém soužení. A přece její stíny už dávno vnímáme. Mezi těmi už jmenovanými znaky se mi zdají následující obzvlášť důležité:

Babylon – církev posledních dnů

- připodobňuje se světu a zaměňuje Ducha svatého za ducha doby (Zj 17,2; 18,3)
- dopouští se „smilstva“, tzn. že pohanská božstva staví na stejnou úroveň s Bohem Bible a stmeluje náboženství a ideologie (Zj 17,2.5.15; Oz 1,2; 3,1)
- usiluje o peníze a moc (Zj 17,4.18; 18,7.9-19)
- je zvenčí nádherná, ale vnitřně prázdná (Zj 3,1)
- opravdové věřící čím dál víc utlačuje (Zj 17,6)
- falešnými znameními a divy odvádí od spásných ran Ježíšových (Mt 24,24; 2Te 2,9; Zj 13,13)
- připravuje cestu antikristovi, který ji nejdříve zneužije pro své kejklířství, ale později ji nechá padnout (Zj 17,3.16)

Nevěsta – církev vykoupených

naproti tomu:

- skládá se z věřících ve všech denominacích, které zná jen sám Hospodin (1S 16,7; J 17,20-26)
- očekává návrat Pána Ježíše (Mt 24; 2Pt 3,11 násl.)
- nepřizpůsobuje se duchu doby, ale je solí a světlem světa (Mt 5,13 násl.; Ř 12,1; 1J 2,15-17)
- ponížením, opovrhováním a pronásledováním jde vstříc nebeské slávě (Mt 10,9 násl.; 24,9-13; 2Tm 3,12)
- je věrná Pánu Ježíši jako svému jedinému Pánu a Vykupiteli a odmítá veškeré náboženské směřování (J 14,6; Sk 4,12)
- nedá se oklamat falešnými divy a znameními, orientuje se jedi- ně podle Božího slova, Písma svatého (Jr 23,28; 2Tm 3,14-17)
- připravuje cestu Pánu Ježíši tak, že volá mnohé, aby Jej následovali (Mt 24,14)

Nyní se budou jistě mnozí ptát: „Jak to vypadá s mojí církví? Mohu tam zůstat?“ Chvilé pro vystoupení z církve nastává nejpoz- ději tehdy, když jsou propagována učení a způsob života v rozporu s Božím slovem. Ta chvíle nastane, když se svým členstvím podílím na hříších druhých, např. když církevní vedení propaguje bludy nebo „žehná“ stylu života, který odporuje Božímu slovu, např. homosexualitě.

Vítězné tažení světové misie

Naše líčení poslední doby má končit radostnou skutečností: ví- tězným tažením světové misie. Všechny útoky té „předantikris- tovské“ doby mohou sice misii ohrozit, nemohou jí však zabránit. Bude pokračovat dál a dál, dokud se Pán Ježíš nevrátí. „*A toto evangelium království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům a tehdy přijde konec.*“ (Mt 24,14) Lidé ze všech kmenů na světě dostanou možnost slyšet spásné poselství o ví- tězství Pána Ježíše na golgotském kříži. Budou postaveni před rozhodnutí buď přijmout Pána Ježíše jako svého Spasitele, nebo Jej odmítnout. O tom nespočetném zástupu zachráněných čteme ve Zjevení 7,9-10: „*A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by*

nikdo nemohl spočítat, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení do bílých rouch, a v rukou měli palmové ratolesti. A hlasitě volali: »Spasení náleží našemu Bohu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi!«“

Navzdory rostoucím omezováním v mnoha zemích zaznamenala světová misie ve 20. století velké pokroky. Tak v roce 1970 to bylo 240 000 misionářů, kteří nesli do cizích zemí radostnou zvěst, v roce 1995 to už bylo 398 000. V roce 1970 se evangelizovalo po 99 miliard pracovních hodin, v roce 1995 již to bylo 417 miliard hodin evangelizace. Obrovský pokrok a nasazení! V polovině sedmdesátých let se ročně rozšířilo 62 milionů Biblí. Na celém světě vychází na 300 000 různých křesťanských časopisů, každý rok vyjde na 25 000 nových křesťanských knih, ovšem různé kvality. Kolem zeměkoule vysílá na 3 600 rozhlasových a televizních křesťanských studií. Od roku 1970 do roku 1995 stoupl počet posluchačů a diváků křesťanských pořadů z 750 milionů na 1,9 miliardy.

Na světě se hovoří nejméně 6 000 jazyky. Bible, Nový zákon nebo části Bible jsou přeloženy do 2 300 jazyků, celé Bible do 380 hlavních jazyků, kterým rozumí na 98 % obyvatel planety. Světová Biblická společnost, k níž patří 135 národních společností, pracuje na dalších asi 700 překladech. Bible je nejvíce překládanou knihou světa.

Další, velmi efektivní prostředek evangelizace, je gramofonová a magnetofonová misie. Spolupracovníci misie „Gospel Recordings“ namluví základní poselství, jak lze být spasený. Jednoduché gramofony a magnetofony se otáčejí ručně, takže se těmito sdělovacími prostředky může dostat evangelium i do té nejzastrčenější chatrče někde v buši nebo pralese. Dosud se podařilo poselství spásy natočit už v asi 5 000 jazycích.

Velká probuzení daroval Pán ve druhé polovině dvacátého století v některých zemích Afriky, Indonésie, Latinské Ameriky, v Číně a v Jižní Koreji. Odhaduje se, že jen v Číně po zhroucení maoistické kulturní revoluce uvěřilo na 50 milionů lidí. V Latinské Americe je dnes již 20 % obyvatel vyznávajícími křesťany. Jižní Korea a některé africké země začaly vysílat vlastní misionáře

k nám, na bývalý „křesťanský Západ“, kde už dávno žádné významné probuzení nebylo.

Opravdu, pole zbělela ke žni a náš Pán se brzy vrátí!

CO DĚLAT?

Berte vážně znamení času!

Uvedli jsme si znamení, která poukazují na blízký návrat Pána Ježíše. Možná si ten či onen pomyslí: Je to možné? Copak opravdu se před tisíciletími psalo o tom, co dnes prožíváme? Nejedná se při návratu Židů do původní vlasti, při stupňování přírodních katastrof, vypuknutí AIDS, vzniku „nového světového řádu“, vystupování falešných proroků a falešných Kristů a u všech těch ostatních popsaných znaků současného vývoje spíše jen o náhodu?

Na to odpovídám: o náhodu by se mohlo jednat, kdyby tu stálo izolovaně pouze *jedno* znamení. Jak však lze vysvětlit, že dnes zažíváme čím dál zřetelněji se rýsující naplnění *všech* znamení?

Zde zcela zřejmě jedná Bůh a chce nám něco ukázat. Nechceme se proto dopustit stejné chyby jako farizeové, jimž musel Pán Ježíš říci: „*Umíte rozeznat vzhled nebe, ale znamení těchto časů rozeznat neumíte?*“ (Mt 16,3)

Čiňte pokání a obraťte se!

Jestliže všechna znamení nám jasně svědčí, že Pán Ježíš se brzy vrátí, pak tomu, kdo to pozná a chce ujít Božímu soudu, zbývá jen jedna možnost: „*Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen ty i tvůj dům.*“ (Sk 16,31) „*Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen... Neboť každý, kdo by vzýval jméno Pána, bude spasen.*“ (Ř 10, 9.13) „*Proto čiňte pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány...*“ (Sk 3,19)

Jak je to smutné, když čteme, že lidé po Božích soudech velkého soužení, „... *kteří nebyli zabiti těmito ranami, však nečinili pokání ze skutků svých rukou (tj. modloslužby)... ze svých vražd ani ze svého čarodějství, ze svého smilstva, ani ze svých krádeží.*“ (Zj 9,20-21) Ten, kdo Ježíše Krista přijme jako svého Spasitele a

Pána a Jemu náleží, má zapsáno jméno v knize života (Zj 3,5). Ale: „*Kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl vržen do ohnivého jezera.*“ (Zj 20,15) Zde se zcela jasně ukáže opravdovost rozhodnutí, které každý z nás musí učinit: buď cele pro nebo cele proti Ježíši. Střední cesta neexistuje (srov. Zj 3,15 násl.).

Nebojte se!

Když pomyslíme na množící se svody, pronásledování a katastrofy, mohlo by nám být z toho úzko. Pán Ježíš to všechno předpověděl a řekl: „*Budete pak slyšet války a zprávy o válkách. Hled'te, abyste se nestrachovali, protože se to všechno musí stát.*“ (Mt 24,6) Když věřící postihne pronásledování, dostanou se do vězení a budou podrobeni při výsleších mučení, Pán sám jim dá „ústa a moudrost“, jimž protivníci neodolají (L 21,15). A když křesťané lásku k Pánu Ježíši potvrdí mučednickou smrtí, platí jim zaslíbení: „*A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou... Kdo nalezne svou duši, ten ji ztratí, a kdo ztratí svou duši kvůli mně, ten ji nalezne.*“ (Mt 10,28.39) „...*ale ani vlas z vaší hlavy se rozhodně neztratí. Svou vytrvalostí získáte své duše.*“ (L 21,18-19)

Bud'te střízliví a bděte!

Pán Bůh se nás ujímá, to však nás nezbučuje zodpovědnosti, abychom byli střízliví a bděli. Jinak bychom mohli snadno upadnout do nějakého svodu, který je zákeřnější a nebezpečnější než pronásledování. Především však bychom mohli propást návrat Pána Ježíše, jak se to stalo těm bláhovým pěti pannám, které zapoměly vzít s sebou olej (Mt 25,1-13). „*Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a bud'me střízliví.*“ (1Te 5,6) Bdít a být střízlivý znamená nenechat se zlákat na postranní cesty, které vedou od Pána Ježíše, ale zůstat na úzké cestě, která vede k věčnému životu (Mt 7,13 násl.). Bdít a být střízlivý znamená žít v niterném, živoucím obecenství s Pánem Ježíšem, mít v srdci Jeho Ducha, milovat Pána a sloužit mu, poslouchat Ho a přijímat Jeho odpuštění.

Pokud takto žijeme, jsme připraveni ke dni vytržení. Vytržení znamená: než se Pán Ježíš zjeví jako vladař celého světa, vezme

k sobě nejdříve své vyvolené. „*Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první. Potom my, kdo zůstaneme živi, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni (vytrženi) do vzduchu vstříc Pánu; a tak budeme navždycky s Pánem.*“ (1Te 4,16-18; viz také Mt 24,31; L 17,26-36; 1K 15,51-58; Zj 3,10)

Mnozí vykladači si myslí, že vytržení nastane před velkým soužením a že do té doby žijící Církev nebude muset prožít tu děsivou vládu antikrista. Jiní si myslí, že vytržení nastane v době velikého soužení; podle toho by Pán Bůh zasáhl na vrcholu utrpení. Jiní zase myslí, že k němu dojde až po velikém soužení. Pro každý z těchto výkladů je dostatek argumentů, ale dle mého mínění žádné není jednoznačné. Měli bychom ty jinak smýšlející sourozence v lásce tolerovat a snášet. Já sám se držím jasných výpovědí Písma, kde se říká, že máme Pána čekat ustavičně. Protože vytržení může nastat kdykoliv, máme zde výzvu Ježíše Krista: „*Proto bděte, neboť nevíte, ve kterou hodinu přijde váš Pán.*“ (Mt 24,42)

Hledejte v Písmu!

O obyvatelích v Berii čteme ve Sk 17,11: „*Tito však byli ušlechtilejší než tesaloničtí. Přijali Slovo se vši dychtivostí a každý den zkoumali Písma, zda jsou ty věci tak.*“ I pro nás platí výzva, abychom důkladně studovali Písmo. Jen tak budeme umět rozpoznat znamení doby, prověřovat různá učení a zařadit svůj život podle Boží vůle. Nebezpečím poslední doby neunikneme bez znalosti Božího slova, které to vše odhalí a ukáže východisko. Bible je jako kompas, podle něhož se můžeme orientovat.

Prorocké a apokalyptické kapitoly Písma by se dnes měly více studovat a předkládat posluchačům v kázáních, biblických hodinách a domácích skupinkách. Měli bychom se však spokojit s tím chápáním, které nám Pán dává, a neoddávat se nějakým fantastickým spekulacím. K Písmu nemáme nic přidávat a nic z něho ubírat, žádné texty nevytrhovat ze souvislosti, máme dbát na paralely a vykládat tak Písmo Písmem. Modlitba a pokora jsou právě u apokalyptických Písem alfou a omegou.

Na modlitbě buďte ustaviční!

Boží slovo je kompas, sloužící k naší orientaci, modlitba záchranné lano, které nás zachraňuje před utonutím a táhne vzhůru. Modlitebník není nikdy sám, zakouší bezpečí a ochranu u nebeského Otce, který bdí nad svými dětmi a zachraňuje je z antikristovského víru. Běda však tomu, kdo modlitbu zanedbává! Rychle upadá do nebezpečí, že bude oddělen od zdroje života a vydán bezmocně na pospas ideologiím ducha doby. *„Proto bděte a modlete se v každý čas, abyste byli hodni uniknout všemu tomu, co se má dít, a postavit se před Synem člověka.“* (L 21,36) Smíme nebeského Otce prosit ve jménu Pána Ježíše o ochranu, o vedení Duchem, bdělost, odvahu ke svědectví, lásku k hynoucím a připravenost na návrat Pána Ježíše. *„O nic nemějte starost, ale za všech okolností své žádosti skrze modlitbu a prosbu s díkyčiněním oznamujte Bohu.“* (Fp 4,6)

Nepřipodobňujte se tomuto světu!

„Cele pro Ježíše!“ Takové heslo by mělo stát nad naším životem. Nebo jinak vyjádřeno: *„Buď cele Jeho, nebo nechej to celé být!“* (v něm. slovní hříčka: *„Sei ganz Sein oder lass es ganz sein!“*) Apoštol Pavel to vyjádřil takto: *„Proto vás vyzývám, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste vydávali svá těla jako živou obět', svatou a příjemnou Bohu, skrze vaši rozumnou službu. A nepřispůsobujte se tomuto světu, ale proměňujte se obnovením své mysli, abyste mohli rozeznat, co je dobrá, příjemná a dokonalá Boží vůle.“* (Ř 12,1-2) Pokud se posvěcení týká, je se nad čím zamýšlet: Nepatří k tomu i jistá křesťanská zdrženlivost, která vědomě odmítá se vystavovat antikristovským vlivům? Musím nutně mít televizor a vystavovat se vši té špíně a hnusu, na který se „všichni“ dívají?

Musím si bezpodmínečně koupit každý bestseller, který se objeví na knižním trhu, jen proto, že to „všichni“ čtou?

Musím se bezpodmínečně podřídít vkusu a úsudku „masy“, který ani možná není úsudkem většiny, ale který lidem vsugerovává nějaká malá nátlaková skupina, která má v rukou páku sdělovacích prostředků a využívá manipulačního mechanismu?

Vědomě kladu pouze otázky a nepropaguji žádný zákon, protože dobře vím, že jsou v Církvi „slabí“ a „silní“ (1K 8). Nikdo by se však neměl cítit natolik silný, že by nemohl propadnout duchu doby. Už nejednen z Ježíšovy Církve padl, protože si myslel, že jen tak z čistého zájmu by se měl informovat o okultismu. Proč se však pouštět někam do nebezpečné oblasti bez výslovného Božího pověření? Mám-li však taková pověření, pak je třeba předně být pevně zakotvený v Božím slově a na modlitbě si vyprošovat Boží ochranu.

Nakonec ještě nesmíme opomenout otázku, kdy pak člověku zbude čas na čtení Božího slova, na modlitbu a na službu bližním, když bude trvale zaplavován sdělovacími prostředky a nekřesťanskou literaturou. Mohu to jako křesťan zodpovědět, když marním Pánem daný čas marnými věcmi? Bible nás napomíná: „*Chodte v moudrosti před těmi, kdo jsou venku, a vykupujte čas.*“ (Ko 4,5)

Neopouštějte vaše společné shromáždění!

Satan se snaží Boží děti izolovat a tak je v jejich životě víry zeslabit. Ve společném shromáždění se vzájemně rozněcujeme v lásce a dobrých skutcích, proto nemáme společné shromáždění opouštět (Žd 10,24-25). Ve shromáždění věřící křesťan získává sílu a může korigovat svůj život. Tomu, kdo je mimo společenství, hrozí velké nebezpečí odpadnutí k nějakému sektářství nebo k ochladnutí lásky.

Pracujte, pokud je den!

Pán Ježíš jednou řekl: „*Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.*“ (J 9,4) Je tedy na nás, abychom využili stávajícího dne k práci. Naším heslem budiž: „*Modli se a pracuj!*“ I když tento svět pomíjí, i když Boží soudy nad ním již jsou zpečetěné, nemůže nás to, co se na světě děje, nechat lhostejné. Naším posláním je účinná láska k bližním, dokud nás zde Pán nechává. „*Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší?*“ (Iz 58,7) Jsme ve stejné situaci, jako lékař, který ví, že každý jeho pacient jednou zemře, ale přesto dělá, co je v jeho silách, aby napomohl k jeho uzdravení a zmírnil jeho utr-

pení. Nesmíme tomuto světu a jeho obyvatelům odmítnout pomoc, protože jejich konec leží jen a jen v Boží ruce.

Čiňte učedníky všechny národy!

Jednání křesťana navazuje na nejvyšším místě tohoto misijního pověření: „*Proto jděte, dělejte učedníky ze všech národů; křtěte je ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.*“ (Mt 28,19-20) Misie je křesťanova pozitivní odpověď na antikristovské svody. Linie dějin spásy Izraele, Církve, misie a svodu běží vedle sebe, dokud se Pán Ježíš nevrátí. Misie zachovává Církev od útěku ze světa, který by vzhledem k antikristovským útokům byl i pochopitelný. Hnací silou křesťana však nemá být únik, ale láska k hynoucím.

Zachovej věrnost Pánu Ježíši!

Jen věrní dosáhnou cíle. Jen kdo zůstává v niterném obecenství s Pánem, zůstane zachován od nástrah antikrista a jeho předchůdců. Jen kdo setrvá až do konce, obdrží korunu života: „*A andělu církve ve Smyrně napiš: Toto praví Ten první i poslední, který byl mrtvý a ožil: Znam tvé skutky, i soužení a chudobu (ale jsi bohatý)... Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti a dám ti korunu života.*“ (Zj 2,8-10) Základem radosti, která je naší silou i v těch nejtěžších dobách, je jistota, že vítězství patří Pánu Ježíši. Vybojoval je na kříži na Golgotě. Od té doby se satan a jeho pomocníci pokoušejí o odvetné údery. Čas je tlačí, protože se blíží jejich konečná likvidace (Zj 12,9-12).

Jistě, antikrist ještě zřídí na zemi svoji krutovládu, ta však je časově velmi omezená. Po „42 měsících“ bude on i jeho falešný prorok uvržen do „ohnivého jezera“. Tam ho po skončení tisíciletého království míru Ježíše Krista bude následovat sátan: „*A ďábel, který je (= národy) sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je i šelma a falešný prorok; a budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.*“ (Zj 20,10) Až bude ten zlý zbaven moci, uvede

Hospodin všechny, kteří zůstali věrní Jeho Synu Ježíši Kristu do nebeského Jeruzaléma: „*A Bůh jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť první věci pominuly. A Ten, který seděl na trůnu, řekl: »Hle, činím všechno nové.«*“ (Zj 21,4-5a)

Budoucnost má jméno JEŽÍŠ

Existuje ještě nějaká budoucnost? Od této otázky jsme vyšli. Kdybychom se dívali pouze na svět a kdybychom četli pouze noviny, viděli bychom všechno hodně černě. Když však otevřeme Bibli, odhalíme najednou za vším tím matoucím děním na světě určitý plán a smysl. Poznáváme, že události se dostávají přesně tak, jak to bibličtí autoři zapsali před mnoha tisíciletími. Pak vnímáme, že existuje živý Bůh, který tato znamení doby zcela přesně zjevil tak, jak je dnes prožíváme. Dovídáme se také, že tato znamení nejsou poslední Boží slovo. Poslední poselství zní: **Budoucnost bude! A tato budoucnost má jméno: JEŽÍŠ!**

Každý křesťan, který se tak nejen nazývá, ale opravdu věří v Pána Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele a Pána, má před sebou nádherný cíl. Jednou bude moci být už cele s Bohem, hledět na Toho, který stvořil svět a tak velice své stvoření miloval, že pro ně dal svého jednorozeného Syna na smrt (J 3,16). Jeho bude chválit, jemu děkovat, u Něho je plnost života. Ještě dnes volá: „*Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtěžkáni, a já vám dám odpočinout.*“ (Mt 11,28) Tam budeme mít místo na slavnosti, o níž se píše ve Zjevení 19,6-7: „*Halelujah! Pán Bůh Všemohoucí se ujal kralování! Radujme se, jásejme a vzdejme mu slávu, neboť nadešla svatba Beránkova a jeho manželka se připravila.*“ Poslechněme tedy pozvání ze Zjevení 22,17: „*A Duch i Nevěsta říkají: »Přijď!« A ten, kdo slyší, ať řekne: »Přijď!« A kdo žízní, ať přijde, a kdo chce, ať zdarma nabere vodu života.*“

Obsah

Předmluva vydavatele	5
Alarmující znamení poslední doby	7
Znamení doby	8
Znamení v politice	10
Znamení v technice a hospodářství	19
Znamení v přírodě	25
Znamení v náboženstvích a morálce	30
Znamení v souvislosti s Církví	43
Co dělat?	55

Lothar Gassmann

Znamení poslední doby

Vydal: *A*-ALEF, Bořivojova 29, 718 00 Ostrava-Kunčičky

Překlad: Ludmila Hallerová

Jazyková úprava: PaedDr. Věra Mrkosová

Redakce: Ing. Ján Ostrolucký

Obálka: ETHICS Ostrava

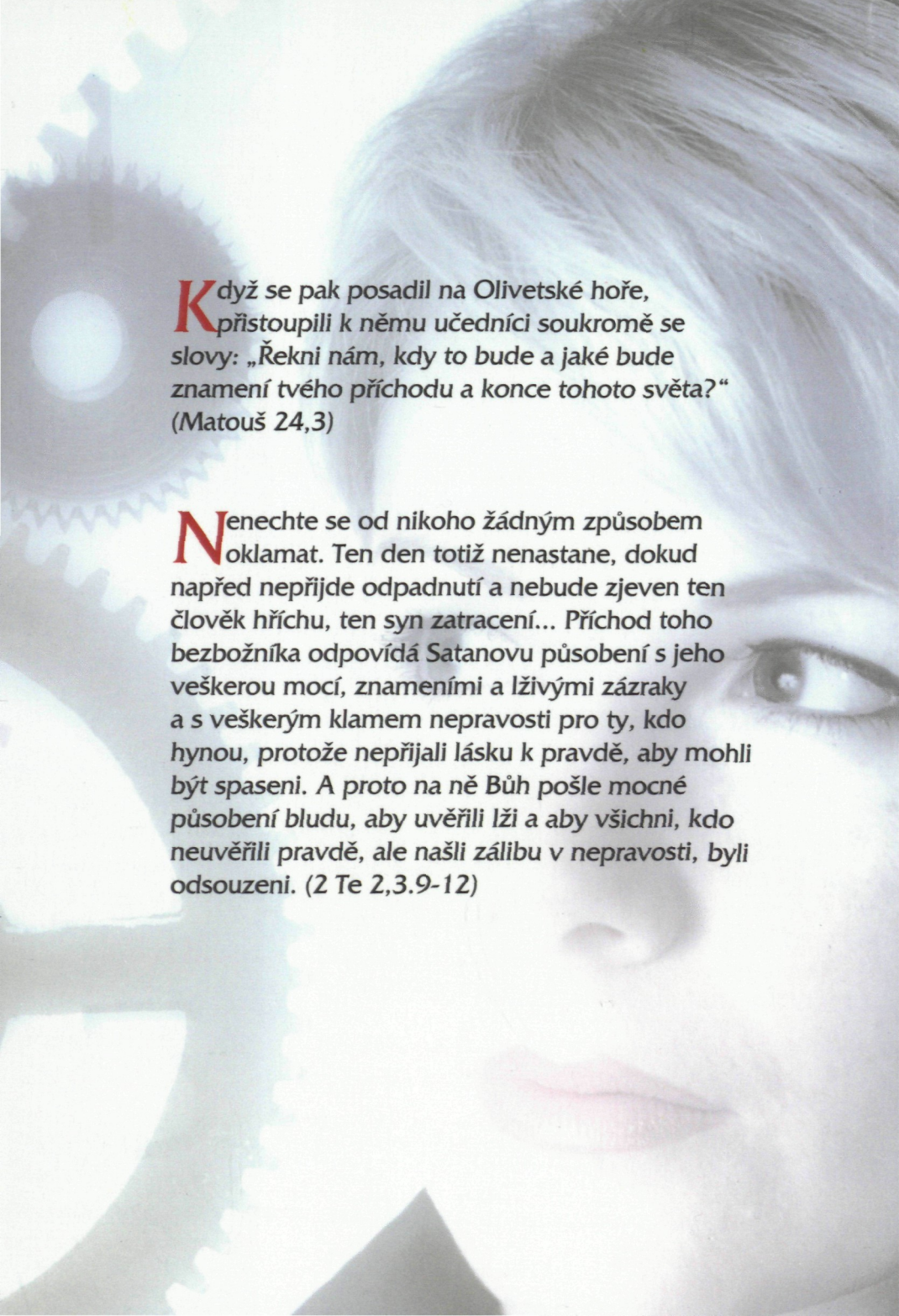
Vydání: první

Rok vydání 2003

Tisk: TISKSERVIS Ostrava

ISBN 80-86509-09-5

Když se pak posadil na Olivetské hoře,
přistoupili k němu učedníci soukromě se
slovy: „Řekni nám, kdy to bude a jaké bude
znamení tvého příchodu a konce tohoto světa?“
(Matouš 24,3)

Nenechte se od nikoho žádným způsobem
Noklamat. Ten den totiž nenastane, dokud
napřed nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten
člověk hřichu, ten syn zatracení... Příchod toho
bezbožníka odpovídá Satanovu působení s jeho
veškerou mocí, znameními a lživými zázraky
a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kdo
hynou, protože nepřijali lásku k pravdě, aby mohli
být spaseni. A proto na ně Bůh pošle mocné
působení bludu, aby uvěřili lži a aby všichni, kdo
neuvěřili pravdě, ale našli zálibu v nepravosti, byli
odsouzeni. (2 Te 2,3.9-12)